

HANGON KAUPUNKI
HANGÖ STAD

Hangö stads plan för försöket med tvåårig förskola 2021 - 2024

*Godkänd i Bildningsnämnden 27.5.2021 § 55
Uppdaterad i Bildningsnämnden 17.10.2022 § 107*

Hangö stads plan för försöket med tvåårig förskola 2021-2024

Statsrådet godkände i december 2020 lagen om ett försök med tvåårig förskoleundervisning. Försöket inleds i augusti 2021 och avslutas i maj 2024. Utbildningsstyrelsen har utarbetat dessa grunder för läroplanen för försöket med tvåårig förskoleundervisning. I grunderna föreskrivs om det pedagogiska genomförandet av den tvååriga förskoleundervisningen.

Dessa grunder utgår från Grunderna för förskoleundervisningens läroplan (2014) men de har till de delar det behövs bearbetats så att de lämpar sig för försöket. Kapitlen som behandlar stödet för barnets växande och lärande (trestegsstödet) och elevvården följer Grunderna för förskoleundervisningens läroplan (2014), eftersom det i lagstiftningen inte har gjorts några ändringar som berör dessa. Då grunderna har utarbetats har man också använt Grunderna för planen för småbarnspedagogik (2018), resultatet av forskning, utvärdering och utvecklingsarbete som berör förskoleundervisning och småbarnspedagogik samt den respons som man fått av olika sakkunniga i samband med beredningen av grunderna.

Försöket med tvåårig förskoleundervisning genomförs i de kommuner som valts ut att delta till försöket och endast en del av barnen på 5 och 6 år deltar i försöket. Vårdnadshavarna ansöker om en plats för barnet till den tvååriga förskoleundervisningen i enlighet med den information och de instruktioner som ges av försökskommunerna. Den tvååriga förskoleundervisningen och den därtill hörande verksamheten är avgiftsfri för barnen som deltar i försöket. Vårdnadshavarna har också möjlighet att vid behov få bidrag för transport för barnen. Barnen som deltar i den tvååriga förskoleundervisningen ska ha möjlighet att delta i småbarnspedagogik som erbjuds utöver förskoleundervisningen.

I grunderna för försöket betonas att man i pedagogiken utgår från barnet, leken och ett undersökande arbetssätt samt att man värnar om barnets välbefinnande. I den tvååriga förskoleundervisningen får varje barn lära sig i sin egen takt. Då förskoleundervisningen ordnas under två år är det möjligt att bättre än tidigare långsiktigt fokusera på verksamhet som följer förskoleundervisningens mål samt på att utveckla verksamheten. Grunderna har utarbetats så att verksamheten och undervisningen i enlighet med dem bildar en naturlig del av barnets lärtig från småbarnspedagogiken till den grundläggande utbildningen.

Försökskommunerna ska göra upp sina egna, lokala läroplaner för försöket i enlighet med dessa grunder. I den lokala läroplanen för försöket preciseras målen som ställts upp i grunderna för försöket. Det är särskilt viktigt att fästa uppmärksamhet vid de yngre barnen och vid att barnens dag ordnas på ett enhetligt sätt. En väsentlig skillnad är också att stödet för barnets växande och lärande samt elevvården även omfattar 5-åringarna som deltar i försöket.

I enlighet med försökets natur uppmanar Utbildningsstyrelsen försökskommunerna att modigt ta sig an utvecklingen av verksamheten vid försöksverksamhetsställena.

Innehåll

1. GRUNDERNA FÖR LÄROPLANEN FÖR FÖRSÖKET OCH DEN LOKALA LÄROPLANEN FÖR FÖRSÖKET

1.1 Grunderna för läroplanen för försöket med tvåårig förskoleundervisning

1.2 Den lokala läroplanen för försöket

1.3 Lokala beslut i läroplanen för försöket.....

2. FÖRSKOLEUNDERVISNINGENS UPPDRAG, ANORDNANDE OCH ALLMÄNNA MÅL I FÖRSÖKET MED TVÅÅRIG FÖRSKOLEUNDERVISNING

2.1 Den tvååriga förskoleundervisningens uppdrag som en del av lärtigen

2.2 Anordnande av tvåårig förskoleundervisning

2.3 Allmänna skyldigheter som styr anordnandet av tvåårig förskoleundervisning

2.4 Värdegrunden

2.5 Synen på lärande

2.6 Mångsidig kompetens

2.7 Den tvååriga förskoleundervisningens uppdrag, anordnande och allmänna mål i den lokala läroplanen för försöket

3. EN VERKSAMHETSKULTUR SOM STÖDER VÄXANDE OCH LÄRANDE

3.1 Riktlinjer för att utveckla verksamhetskulturen

3.2 Lärmiljöer

3.3 Samarbete i den tvååriga förskoleundervisningen och vid övergångarna

3.4 Verksamhetskulturen, lärmiljöerna och samarbetet i den lokala läroplanen för försöket

4. MÅL FÖR UNDERVISNINGEN OCH DET PEDAGOGISKA GENOMFÖRANDET I DEN TVÅÅRIGA FÖRSKOLEUNDERVISNINGEN

4.1 Mångsidiga arbetssätt

4.2 Pedagogisk dokumentation

4.3 Utvärdering som stöd för undervisningen och lärandet

4.4 Lärområden i den tvååriga förskoleundervisningen

Språkens rika värld

Mina många uttrycksformer

Jag och vår gemenskap.....

Jag utforskar min omgivning.....	
Jag växer, rör på mig och utvecklas	
4.5 Preciseringar gällande språklig och kulturell mångfald.....	
5. STÖD FÖR BARNETS VÄXANDE OCH LÄRANDE	
5.1 Principerna för stöd.....	
5.2 Samarbete med vårdnadshavaren i samband med stöd	
5.3 Allmänt stöd.....	
5.4 Intensifierat stöd	
5.5 Särskilt stöd.....	
5.6 Stödformer som fastställs i lagen om grundläggande utbildning	
5.7 Stöd för växande och lärande i den lokala läroplanen för försöket	
6. ELEVVÅRD	
6.1 Yrkesövergripande samarbete inom elevvården	
6.2 Gemensam elevvård.....	
6.3 Individuell elevvård	
6.4 Elevvårdsplaner	
6.5 Elevvård i den lokala läroplanen för försöket	

1. GRUNDERNA FÖR LÄROPLANEN FÖR FÖRSÖKET OCH DEN LOKALA LÄROPLANEN FÖR FÖRSÖKET

1.1 Grunderna för läroplanen för försöket med tvåårig förskoleundervisning

Dessa grunder för läroplanen är en nationell föreskrift utfärdad av Utbildningsstyrelsen enligt lagen om ett försök med tvåårig förskoleundervisning, utifrån vilken den lokala läroplanen ska utarbetas och den tvååriga förskoleundervisningen genomförs. Beredningen av läroplansgrunderna regleras förutom av lagen om ett försök med tvåårig förskoleundervisning särskilt av lagen och förordningen om grundläggande utbildning och av statsrådets förordning som fastställer målen för förskoleundervisningen.

Syftet med grunderna för läroplanen är att stödja genomförandet av försöket med tvåårig förskoleundervisning. Ett särskilt syfte är att främja smidiga övergångar från småbarnspedagogik till förskoleundervisning och från förskoleundervisning till nybörjarundervisning på ett sätt som tryggar kontinuiteten och enhetligheten under barnets uppväxt och lärtig. Grunderna har beretts i samarbete med intressegrupper och utgående från resultaten av det senaste forsknings-, utvärderings- och utvecklingsarbetet.

I grunderna för läroplanen fastställs målen för undervisningen under försöket med tvåårig förskoleundervisning samt lärområdena och deras centrala innehåll. I grunderna fastställs också hur samarbetet mellan hemmet och förskoleundervisningen samt stödet för barnens växande och lärande och elevvården ska genomföras. Förskoleundervisningen är en helhet som omfattar undervisning och fostran, där målen inom olika delområden är relaterade till varandra och formar grunden för verksamhetskulturen. Grunderna innehåller därför också text som klargör målen för förskoleundervisningen.

1.2 Den lokala läroplanen för försöket

Varje försökskommun ska godkänna läroplanen för försöket separat för förskoleundervisning på svenska, finska och samiska och vid behov för förskoleundervisning på något annat språk.

Försökskommunen ska dessutom utgående från läroplanen för försöket göra upp en årlig plan och på förhand underrätta vårdnadshavarna om centrala frågor som bestäms i den. I planen preciseras hur den lokala läroplanen förverkligas vid varje försöksverksamhetsställe under det aktuella året. Också planerna för barnens lärande samt de individuella planerna som anknyter till stöd för barnets växande och lärande ska utarbetas utgående från den gemensamma läroplanen.

För ett barn som deltar i tvåårig förskoleundervisning och som får intensifierat stöd ska man utarbeta en plan för barnets lärande. För barn som omfattas av särskilt stöd ska man utarbeta en individuell plan för hur undervisningen ska ordnas (IP). Planeringen av och innehållet i dessa planer föreskrivs närmare i kapitel 5 (Stöd för barnets växande och lärande) i dessa grunder. För att göra verksamheten ännu mer målinriktad kan läraren utarbeta en plan för varje barns lärande i samarbete med barnet och vårdnadshavaren. Största delen av barnen som deltar i försöket deltar även i småbarnspedagogik utöver förskoleundervisningen där man i enlighet med lagen om småbarnspedagogik ska utarbeta en plan för barnets småbarnspedagogik. För att barnets dag och lärtig ska vara enhetlig vore det motiverat att ta i bruk en enda plan för barnet i förskoleundervisningen och den småbarnspedagogik som barnet därtill deltar i. En individuell plan för barnet stöder också samarbetet med vårdnadshavarna. Försökskommunen kan besluta att pröva ta i bruk en enda, enhetlig plan vid försöksverksamhetsställena. När det gäller barn som får intensifierat och särskilt stöd ska man iaktta bestämmelserna i kapitel.

1.3 Lokala beslut i läroplanen för försöket

Läroplanen utarbetas och godkänns på finska och svenska i Hangö stad. Den lokala läroplanen utarbetas gemensamt för alla förskolenheter. Varje förskola gör också en egen verksamhetsplan och verksamhetsberättelse för varje verksamhetsperiod.

Läroplanens struktur följer de av utbildningsstyrelsen givna grunderna för läroplanen för försöket med tvåårigförskoleundervisning 2021. Efter att planen godkänts av anordnaren för förskoleundervisningen i kommunen, delas den ut till alla enheter för småbarnspedagogik och till alla grundskolor samt förskolor. Läroplanen för förskoleundervisningen finns på stadens hemsida. Vårdnadshavarna informeras på föräldramöte om förskolans läroplan samt förskolans verksamhetsplan.

Barn och vårdnadshavare svarar på en enkät om kundbelåtenhet varje verksamhetsperiod. Dessutom får de öppna frågor angående verksamheten som helhet om vad som kunde och borde utvecklas. Vårdnadshavarna får ge sina tankar kring sina värden och värderingar för förskoletiden.

Personalen inom stadens förskoleverksamhet deltar i uppgörandet av innehållet. Barn och vårdnadshavare har möjlighet att påverka och komma med önskemål till läroplanen genom att svara på enkäter och via diskussioner. Vid uppgörandet av planen för förskoleverksamheten fäster vi stor vikt vid övergångsstadier småbarnspedagogik- förskola och förskola – grundskola.

Tvåspråkigheten i Hangö är en rikedom som ställer sina krav på planering och verksamhet. Vi strävar till ett aktivt kultur- och språkutbyte medan vi samtidigt värnar om att stärka barnets modersmål och kulturella traditioner. Verksamhetsplaneringen präglas av stadens vackra natur och närhet till havet.

Lärande genom lek är den centrala tyngdpunkten. Vi erbjuder barnet möjlighet att utveckla sin personlighet och sina förutsättningar via lek, så att det blir en balans mellan den verksamhet som utgår från barnet och den som planeras av de vuxna. För varje barn uppgörs en egen plan för barnets lärande.

Utarbetandet, uppföljningen samt utvecklingen av läroplanen är en fortgående process, där barn, vårdnadshavare och personal deltar. Det är viktigt att föra regelbundna samtal med vårdnadshavarna. Där ger och får man respons utgående från aktuella händelser i förskolan. Hur vårdnadshavarna bedömer verksamheten mäts via en enkät. Vi utvärderar också hur vi lyckats ta hänsyn till barnets utvecklingsnivå och individuella behov. Personalen bör analysera och reflektera över sin egen verksamhet och bedöma hur väl man uppnått läroplanens mål. Utvärdering av förskoleverksamheten bör ske regelbundet och personalen uppmuntras och ges möjlighet till kontinuerlig fortbildning. Hur läroplanen genomförs och fungerar utvärderas varje år och uppdateras vid behov. Chefen för småbarnspedagogik ansvarar för att läroplanen utarbetas, uppföljs och utvecklas.

2. FÖRSKOLEUNDERVISNINGENS UPPDRAG, ANORDNANDE OCH ALLMÄNNA MÅL I FÖRSÖKET MED TVÅÅRIG FÖRSKOLEUNDERVISNING

2.1 Den tvååriga förskoleundervisningens uppdrag som en del av lärstigen

Syftet med försöket med tvåårig förskoleundervisning är att stärka jämlikheten i utbildningen, utveckla förskoleundervisningens kvalitet och genomslag samt utreda kontinuiteten mellan småbarnspedagogiken, förskoleundervisningen och nybörjarundervisningen. Vidare är syftet att utreda familjernas serviceval samt

att få information om hur tvåårig förskoleundervisning påverkar barns förutsättningar för utveckling och lärande samt deras sociala färdigheter och utvecklingen av en sund självkänsla.

Förskoleundervisningens uppdrag är att i samarbete med hemmen och vårdnadshavarna främja barnets förutsättningar för utveckling och lärande samt stärka barnets sociala färdigheter och en sund självkänsla genom lek och positiva lärupplevelser. Småbarnspedagogiken och förskoleundervisningen, som är en del av småbarnspedagogiken, samt den grundläggande utbildningen ska med tanke på barnets växande och lärande bilda en konsekvent och kontinuerlig helhet som lägger grund för ett livslångt lärande. Verksamheten ska planeras så att den utgår från barnet och dess uppdrag är att stärka barnets positiva självbild och uppfattning om sig själv som lärande individ.

Utgångspunkten för en högklassig helhet är att lärarna och den övriga personalen känner till de olika skeden under lärtigen samt de centrala mål, särdrag och verksamhetsätt som anknyter till dem. För att barnens växande och lärande ska fortlöpa smidigt, ska övergångarna planeras och utvärderas gemensamt på det sätt som beskrivs i kapitel 3.3. Undervisningspersonalen och den övriga personalen ska samarbeta med vårdnadshavarna under alla skeden av barnens lärtig. Målet är att varje barns lärtig fortlöper smidigt från småbarnspedagogik till förskoleundervisningen och vidare till den grundläggande utbildningen utgående från barnets behov. För att målet ska nås är det viktigt med en systematisk ledning av personalens samarbete och kompetens både vid försöksverksamhetsställena och i försökskommunerna.

Förskoleundervisningens uppdrag och allmänna mål som beskrivs i Grunderna för förskoleundervisningens läroplan (2014) gäller också försöket med tvåårig förskoleundervisning. I försöket betonas ändå kontinuiteten och enhetligheten i barnets uppväxt och lärtig ännu starkare än tidigare. I försöket betonas också att barnets dag ska vara enhetlig.

Målet är att den tvååriga förskoleundervisningen ska bilda en pedagogiskt enhetlig helhet. I förskoleundervisningen ska man tillämpa en pedagogik som lämpar sig för småbarnspedagogik och barnens egna intressen ska tas i beaktande när undervisningen ordnas. Då förskoleundervisningen ordnas under två år ger det nya möjligheter att fokusera på och fördjupa sig i genomförandet av lärområdena och utvecklingen av verksamhetskulturen. Den tvååriga förskoleundervisningen ger också barnen tid att utvecklas och lära sig i sin egen takt.

I den tvååriga förskoleundervisningen är det också möjligt att ännu tidigare och bättre lägga märke till barnens individuella behov av stöd. Försöket stärker förskoleundervisningens betydelse när det gäller att i ett tidigt skede upptäcka barnets behov av stöd för växandet och lärandet, att genomföra stödet och även att förebygga svårigheter.

Den tvååriga förskoleundervisningen är målinriktad verksamhet. Mål för den pedagogiska verksamheten som utgår från individen främjar barnens växande och lärande, och därför ska läraren diskutera varje barns individuella behov, önskemål och mål för lärandet med barnet och barnets vårdnadshavare. Förskolepersonalen ska planera undervisningen och utveckla lärmiljöerna utgående från dessa behov och önskemål.

I förskoleundervisningen deltar i och med försöket allt yngre barn, vars behov man ska fästa särskild uppmärksamhet vid. Den tvååriga förskoleundervisningen ska planeras och genomföras så att alla barn har möjlighet att bli inspirerade, pröva på olika saker och att lära sig nytt. I förskoleundervisningen ska man beakta barnens behov av vård och omsorg.

Lek i olika former är starkt närvarande i förskoleundervisningens verksamhet. Barnens kunnande inom de olika kunskaps- och färdighetsområdena breddas genom att de agerar och är aktiva och leker i olika lärmiljöer. Målet är att barnen i förskoleundervisningen ska få möjligheter till vänskap, nya intresseområden och lärande som ger glädje.

I förskoleundervisningen ska barnen ges tillfälle att kommunicera på flera olika sätt och att stärka sina sociala färdigheter. Målet är att barnen lär sig att värdesätta att alla människor är likvärdiga och att de själva är unika.

Den tvååriga förskoleundervisningen ska utvecklas enligt principen om inkludering. Alla barn ska kunna delta tillsammans i förskoleundervisningen oberoende av till exempel stödbehov, funktionsvariationer eller kulturell bakgrund.

2.2 Anordnande av tvåårig förskoleundervisning

En försökskommun vars försöksgrupp omfattar både svensk- och finskspråkiga barn är skyldig att ordna tvåårig förskoleundervisning separat för vardera språkgruppen. I den tvååriga förskoleundervisningen är undervisningsspråket antingen svenska eller finska.

Vid anordnandet av tvåårig förskoleundervisning ska man beakta författningarna som gäller behörighet inom undervisningsväsendet. Försöket får inte ordnas vid ett sådant verksamhetsställe för förskoleundervisning där barnet inte har möjlighet till småbarnspedagogik utöver förskoleundervisningen. Genom att erbjuda förskoleundervisningen och småbarnspedagogiken på samma plats strävar man efter att säkerställa en enhetlig dag för barnet och bestående sociala relationer.

Utgångspunkten är att ett barn som antagits till tvåårig förskoleundervisning deltar i all verksamhet. Vårdnadshavaren, läraren och personalen som deltar i ordnandet av förskoleundervisning ska i samarbete se till att barnet regelbundet deltar i förskoleundervisningen. Försökskommunen beslutar och informerar vårdnadshavarna om förfaranden som gäller att ansöka om befrielse på grund av barnets sjukdom eller andra skäl. Försökskommunen fattar efter meddelande av barnets vårdnadshavare beslut om att barnets deltagande i tvåårig förskoleundervisning vid försöksverksamhetsstället upphör.

Tvåårig förskoleundervisning ska ges under två år i sammanlagt minst 1 400 timmar, minst 700 timmar vartdera året. Barn som deltar i tvåårig förskoleundervisning har också rätt till småbarnspedagogik utöver förskoleundervisningen. Barnets dag kan omfatta högst fem timmar förskoleundervisning. Om det i försöksgruppen ingår barn för vilka har fattats beslut om förlängd läroplikt, kan deras förskoleundervisning genomföras i enlighet med lagen om ett försök med tvåårig förskoleundervisning. Under den tvååriga förskoleundervisningen kan barnet inte delta i förberedande undervisning före den grundläggande utbildningen.

2.3 Allmänna skyldigheter som styr anordnandet av tvåårig förskoleundervisning

Vid planering, anordnande av samt beslutsfattande om förskoleundervisningen ska barnets bästa i första hand beaktas.

Då undervisningen ordnas ska man även beakta förpliktelser som grundar sig på annan lagstiftning eller internationella avtal som Finland förbundit sig att följa. Sådana är bland annat lagen om likabehandling, jämställdhetslagen, Europakonventionen om mänskliga rättigheter och FN:s konvention om barnets

rättigheter. Enligt lagen om grundläggande utbildning är målet för förskoleundervisningen att stödja barnens utveckling till humana människor och etiskt ansvarskännande samhällsmedlemmar och att ge dem sådana kunskaper och färdigheter som behövs i livet. Förskoleundervisningen ska också främja bildning och jämlikhet. Målen för undervisning och fostran beskrivs närmare i statsrådets förordning som behandlar förskoleundervisningens mål.

Förskoleundervisningen ska på ett positivt sätt ta hänsyn till mångfalden av barnens språkliga, kulturella, åskådningssmässiga och religiösa bakgrund. Barnens åsikter ska beaktas och utvecklingen av deras identitet stödjas.

I lagstiftningen som berör förskoleundervisningen betonas vårdnadshavarnas delaktighet. Vårdnadshavarna har rätt att få information om förskoleundervisningens mål och verksamhet redan innan anmälan till förskoleundervisningen sker och om sitt barns förskoledag under åren i förskolan. Vårdnadshavarnas åsikter och den information och respons som de ger ska användas när man utvecklar förskoleundervisningen.

Ett barn som deltar i förskoleundervisning har rätt att varje dag i förskolan få undervisning enligt läroplanen samt sådant stöd som förutsätts för en gynnsam uppväxt och lärande. För att trygga denna rätt ska alla som arbetar med barnet i förskolan följa den läroplan som försökskommunen fastställt och andra normer som reglerar verksamheten.

Förskoleundervisningen, materialen och redskapen som används i undervisningen samt den elevvård som behövs är avgiftsfria. Barnen ska varje förskoledag avgiftsfritt få en fullvärdig måltid som är ändamålsenligt ordnad och övervakad.

Barn som deltar i förskoleundervisning har rätt till en trygg och säker lärmiljö. Tryggheten och säkerheten ska beaktas i lärmiljöerna och i all verksamhet i förskolan. En verksamhetskultur som bygger på ömsesidig respekt och omsorg och lärmiljöer som lämpar sig för förskoleundervisningen utgör grunden för barnens känsla av trygghet och säkerhet.

Barnen ska individuellt och i grupp handledas till att ta ansvar för sitt eget beteende och för att ingen i gruppen blir mobbad eller diskriminerad eller orsakar fara för någon annan.

2.4 Värdegrunden

Den tvååriga förskoleundervisningen bygger på uppfattningen om barndomens egenvärde. Varje barn är unikt och värdefullt precis så som det är. Alla barn har rätt att bli hörda, sedda, tagna i beaktande och förstådda som individer och som medlemmar i gemenskapen. Barnen har rätt att lära sig och bilda sig en uppfattning om sig själva och världen utifrån sina egna perspektiv.

Barnen har rätt att lära sig genom lek och att glädja sig över sitt lärande. Barnets tidigare upplevelser och färdigheter utgör en del av barnets lärtig. Det är viktigt att respektera alla barn som individer samt att de agerar och lär sig på flera olika sätt. Barnens uppfattningar och åsikter ska värdesättas och de ska få delta i utformandet av lärmiljöerna och enligt sina förutsättningar även i planeringen och utvärderingen av verksamheten. Barnen ska spöras till samarbete och gemenskap.

Varje barn har rätt till god undervisning och omsorg. God förskoleundervisning kännetecknas av uppmuntrande respons och rättvist bemötande. Barnen har rätt att uttrycka sig och sina tankar, hantera

känslor och konflikter samt pröva och lära sig nya saker. Förskoleundervisningen ska stödja barnens förmåga att förstå värderingar, tillägna sig hälsosamma levnadsvanor samt utveckla sina emotionella färdigheter och sitt sinne för estetik.

Verksamhetsmiljön i förskolan ska stödja barnens likabehandling och jämlikhet. Förskoleundervisningen ska främja barnens möjligheter att utveckla sina färdigheter och att göra val oberoende av förväntningar och begränsningar som hör samman med kön, ursprung, kulturbakgrund eller andra personliga egenskaper.

Samarbete mellan förskolepersonalen och vårdnadshavarna bidrar till att trygga barnens välbefinnande. Grunden för en konstruktiv kommunikation och undervisning bygger på att förskolepersonalen bemöter mångfalden av familjer och deras språk, kulturer, åskådningar, religioner, traditioner och syner på uppfostran med öppenhet och respekt.

I förskoleundervisningen ska man följa principerna om hållbar livsstil och beakta dess olika dimensioner: den sociala, den kulturella, den ekonomiska och den ekologiska. I förskoleundervisningen ska man värdesätta bildning, vilket tar sig uttryck i hur man förhåller sig till sig själv, andra människor, omgivningen och kunskap samt i sätten och viljan att agera rätt. Mobbning, rasism eller våld accepteras inte i någon form.

Undervisningen ska vara partipolitiskt, religiöst och konfessionellt obunden. Förskoleundervisningen får inte användas som kanal för kommersiell påverkan.

2.5 Synen på lärande

Tvåårig förskoleundervisning baserar sig på en syn på lärande, enligt vilken barn tillägnar sig nya kunskaper och färdigheter i samverkan med andra människor och den närmaste omgivningen. Lärandet är en helhetsbetonad process och sker överallt. I lärandet kombineras kunskaper, färdigheter, handlingar, känslor, sinnesförmågor, fysiska upplevelser, språk och tankar. Synen på lärande utgår från uppfattningen om barnet som en aktiv aktör. Det väsentliga i lärandet är att barnen själva är aktiva och litar på sina möjligheter som lärande individer. Också barnens vilja och tilltagande förmåga att fungera tillsammans har betydelse för lärandet. I förskoleundervisningen lär sig barnen genom att leka, röra på sig, utforska, utföra olika uppgifter, uttrycka sig själva och skapa konst. Positiva känsloupplevelser, glädje och nyskapande verksamhet främjar lärandet och sporrar barnen att utveckla sitt kunnande.

Utgångspunkten för lärandet är barnets tidigare erfarenheter och kunnande. Det är viktigt att nya kunskaper och färdigheter har anknytning till barnens vardag och erfarenhetsvärld. I förskoleundervisningen får barnen lära sig att samarbeta med andra och att ställa upp individuella och gemensamma mål för verksamheten. I verksamheten ska man lyssna till barnen, höra deras åsikter, diskutera med dem och handleda dem att ta hänsyn till andra. På det viset upplever barnen att de är en del av gruppen och gemenskapen. Kamratgruppen och känslan av att höra till en gemenskap är viktiga för barnets lärande och delaktighet. Målet är att aktiviteter som är lämpligt utmanande och nya kunskaper och färdigheter som barnen lär sig väcker deras lust att lära sig mera.

Leken är betydelsefull för barnets lärande. Leken är aktivitet som motiverar barnet och ger glädje och där barnen samtidigt lär sig många färdigheter och tillägnar sig kunskap. I förskoleundervisningen ska man förstå lekens egenvärde för barnet samt lekens pedagogiska betydelse för lärandet och barnets helhetsmässiga utveckling och välbefinnande.

2.6 Mångsidig kompetens

Med mångsidig kompetens avses en helhet som består av kunskaper och färdigheter, värderingar, attityder och vilja. Kompetens innebär också förmåga att använda sina kunskaper och färdigheter på det sätt som situationen kräver. Utvecklingen av mångsidig kompetens börjar i den tidiga barndomen och fortgår hela livet. Den stärks stegvis under lärtiden genom studier inom olika kunskaps- och färdighetsområden, vardagliga aktiviteter och kommunikation. Behovet av mångsidig kompetens betonas när den omgivande världen förändras. Att växa som människa, att studera och arbeta samt att fungera som medborgare förutsätter både nu och i framtiden en mångsidig kompetens som överskrider gränserna mellan olika vetenskapsområden och för samman olika vetenskapsområden.

Utvecklingen av mångsidig kompetens ska beaktas i all verksamhet i den tvååriga förskoleundervisningen: vid utvecklandet av verksamhetskulturen och lärmiljöerna samt i det fostrande arbetet och i undervisningen.

Uppdraget att utveckla mångsidig kompetens fortlöper kontinuerligt från grunderna för planen för småbarnspedagogik till grunderna för förskoleundervisningens läroplan och grunderna för läroplanen för den grundläggande utbildningen. Genomförandet av uppdraget förutsätter målmedvetet arbete och utvärdering av hur målen uppnås samt samarbete mellan småbarnspedagogiken, förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen.

Utvecklingen av mångsidig kompetens främjar barnens växande som individer och som medlemmar i sin grupp. Det här stöder barnens förmåga att rikta in sig på livslångt lärande och lägger grund för att tillägna sig en hållbar livsstil.

Arbetsätten i förskolan, hur lärmiljöerna utformas och hur barnens lärande och välbefinnande stöds påverkar utvecklingen av mångsidig kompetens hos barnen i högre grad än innehållet i undervisningen.

Sex delområden inom mångsidig kompetens som överlappar varandra:

- förmåga att tänka och lära sig
- kulturell och kommunikativ kompetens
- vardagskompetens
- multilitteracitet
- digital kompetens
- förmåga att delta och påverka samt en hållbar livsstil.

Förmåga att tänka och lära sig

Förmågan att tänka och lära sig utvecklas genom samverkan och skapar förutsättningar för utvecklingen av övriga kompetenser och livslångt lärande. Mängden information, som hela tiden förändras, förutsätter förmåga att tillägna sig ny kunskap och att kunna styra sitt lärande. Att strukturera information och skapa ny kunskap förutsätter kreativt och kritiskt tänkande. Förskoleundervisningens uppdrag är att uppmuntra och hjälpa barnen att utveckla sin förmåga att tänka och lära sig och att stärka barnens tro på sitt eget kunnande.

Utvecklingen av barnens minne och fantasi ska stödjas med till exempel ramsor, musik och drama. Lekar, spel och olika problemlösnings- och forskningsuppgifter ger barnen upplevelser samt möjligheter att känna glädje över att komma till insikt om och upptäcka nya saker. Att röra på sig mångsidigt och perceptionsmotoriska övningar stöder barnens lärande. Barnen ska uppmuntras att pröva och lära sig också krävande saker. De ska handledas att betrakta företeelser ur flera olika perspektiv samt att fråga och ifrågasätta. De ska spurras att uppmuntra andra och glädja sig när någonting lyckas och att inte ge upp när någonting misslyckas. Verksamheten ska dokumenteras och man ska diskutera och fundera tillsammans med barnen hur det man har gjort har lyckats. Samtidigt ska barnen få hjälp med att bli medvetna om sina framsteg och sitt lärande.

Kulturell och kommunikativ kompetens

Att kunna kommunicera, uttrycka sig och förstå andra har stor betydelse för individens funktionsförmåga och välbefinnande i en värld som präglas av kulturell, språklig och åskådningsmässig mångfald. Förmågan att lyssna, känna igen och förstå olika synsätt samt att reflektera över sina egna värderingar och attityder kännetecknar goda kommunikativa och kulturella färdigheter. För att skapa positiva människorelationer och lösa problemsituationer på ett konstruktivt sätt förutsätts samarbetsförmåga. Att kunna kommunicera, uttrycka sig och förstå andra har stor betydelse för individens identitet, funktionsförmåga och välbefinnande. En fungerande kommunikation med personer som har olika kulturella och åskådningsmässiga bakgrunder förutsätter att man förstår och respekterar sin egen och andras kulturella och åskådningsmässiga bakgrund. Förskoleundervisningens uppdrag är att erbjuda barnen möjligheter att på ett tryggt sätt öva sin förmåga att kommunicera och uttrycka sig i kamratgruppen och med vuxna i den närmaste omgivningen.

Barnen ska uppmuntras att lära känna och fungera med andra människor. Fester, lekar och aktiviteter som förutsätter samarbete ger barnen möjlighet att öva sig att uppträda i olika situationer och med olika människor. Barnen ska bemötas med respekt och de ska handledas att vara vänliga och uppföra sig väl mot andra. Tillsammans med barnen ska man bekanta sig med närmiljön och dess kulturella mångfald. Barnen ska lära sig att uppskatta sina egna och andra familjers traditioner och vanor. Utvecklingen av barnens språkmedvetenhet ska stödjas och barnen ska uppmuntras att uttrycka sig på olika sätt.

Vardagskompetens

Det är viktigt att alla kan ta hand om sig själva, sin hälsa och sin trygghet och sin säkerhet samt använda teknik i vardagen. Det handlar om individens välbefinnande och att tillägna sig en hållbar livsstil. Förskoleundervisningens uppdrag är att stärka färdigheter som hör samman med barnens välbefinnande och handleda dem att göra val som stämmer överens med en hållbar livsstil. Förskoleundervisningen ska stödja barnen att förhålla sig positivt till framtiden.

I förskoleundervisningen ska barnen utifrån sina förutsättningar handledas att ta hand om sig själva och andra, sina saker och den gemensamma miljön. Barnens vardagsrytm samt betydelsen av måltider, vila och det psykiska välbefinnandet ska tas upp i undervisningen och i samarbete med vårdnadshavarna. Särskild vikt ska fästas vid mångsidig och tillräcklig fysisk aktivitet som en förutsättning för barnens välbefinnande och lärande. Med barnen diskuteras vad som inverkar positivt respektive negativt på deras välbefinnande.

Barnen ska få hjälp med att uttrycka och reglera sina känslor. Barnens emotionella färdigheter stärks när man tillsammans med barnen övar att iakttä, vara medveten om och sätta ord på sina känslor. Barnen ska

handledas i att respektera och skydda sin egen och andras kropp. De ska handledas att också be om och söka hjälp vid behov. Barnen ska handledas att agera på ett ansvarsfullt och tryggt sätt förskoleundervisningens lärmiljöer, till exempel i naturen och i trafiken. Tillsammans med barnen prövar man på tekniska lösningar och övar sig på att använda apparater och utrustning på ett tryggt sätt.

Multilitteracitet

Med multilitteracitet avses förmågan att tolka och producera olika slag av meddelanden. Multilitteracitet hänger nära samman med kognitiva och kommunikativa färdigheter och förmågan att söka, bearbeta, producera, presentera, bedöma och värdera information i olika miljöer och situationer. Informationen kan produceras och presenteras med hjälp av verbala, visuella, numeriska eller andra symbolsystem eller med kombinationer av dessa. Multilitteracitet bygger på det vidgade textbegreppet, enligt vilket texter kan vara bland annat skriftliga, verbala, audiovisuella eller digitala. Multilitteracitet omfattar olika läsfärdigheter, till exempel visuell läskunnighet, numerisk läskunnighet, mediäläskunnighet och grundläggande läsfärdighet. De olika delområdena inom multilitteracitet är grundläggande färdigheter som är centrala med tanke på individen, människornas samverkan, samhället, medborgarskapet och arbetslivet. Utvecklingen av multilitteracitet skapar grunden för övrigt lärande och övriga studier. Utvecklingen av multilitteracitet börjar redan i den tidiga barndomen och fortgår hela livet. Förskoleundervisningens uppdrag är att i samarbete med vårdnadshavarna stödja utvecklingen av barnens multilitteracitet.

Barnen ska uppmuntras att undersöka, använda och producera olika slags meddelanden i olika miljöer. På det här sättet lär sig barnen uttrycka sig och kommunicera och de lever sig tillsammans in i de tankar och känslor som olika meddelanden väcker. Utvecklingen av barnens visuella läskunnighet, skriv- och läsfärdighet och numeriska läskunnighet samt mediäläskunnighet ska stödjas. För att utveckla multilitteracitet behöver barnen en vuxen förebild, en rik textmiljö, kultur producerad av barn och kulturella tjänster avsedda för barn, såsom filmer, lekramsor och musik. Barnens delaktighet stärks i takt med att multilitteraciteten utvecklas. Samtidigt vidgas barnens värld, den blir mera strukturerad och får nya betydelser.

Digital kompetens

Digital kompetens är en viktig medborgarfärdighet. Den behövs i barnens och familjernas vardag, för kommunikation mellan människor och för deltagande i samhället. Digital kompetens är en del av den multilitteracitet och medie- och studiefärdighet som behövs i studierna och i arbetslivet.

Förskoleundervisningens uppdrag är att jämsides med vårdnadshavarna främja barnens digitala kompetens.

Tillsammans med barnen ska man utforska och iaktta informations- och kommunikationsteknikens roll i det vardagliga livet och bekanta sig med olika digitala verktyg, applikationer och spel. Barnens förmåga att kommunicera och lära sig och deras småningom tilltagande skriv- och läsfärdighet ska stödjas med hjälp av digitala verktyg. När barnen ges möjlighet att själva och tillsammans testa och producera innehåll med hjälp av digitala verktyg främjas barnens kreativa tänkande och färdigheterna att arbeta tillsammans. Då barnen får bekanta sig med grunderna för programmering utvecklas en förståelse för utvecklingen av digitala program och barnets logiska tänkande stärks. Barnen ska få handledning i att använda digitala verktyg på ett tryggt och ergonomiskt sätt.

Förmåga att delta och påverka samt en hållbar livsstil

Att aktivt och ansvarsfullt delta och påverka lägger grunden för en demokratisk och hållbar framtid. Det förutsätter att individen har förmåga och vilja att delta i den gemensamma verksamheten och litar på sina möjligheter att påverka. Till barnens rättigheter hör att bli hörda och att vara delaktiga i frågor som påverkar deras liv. I förskoleundervisningen ska man respektera dessa centrala demokratiska principer. Förskoleundervisningens uppdrag är att stödja barnens småningom tilltagande förmåga att delta och påverka och deras förmåga att tillägna sig en hållbar livsstil.

Verksamheten i förskolan ska planeras, genomföras och utvärderas i samverkan med barnen, förskolepersonalen och vårdnadshavarna. När barnen är med och påverkar lär de sig samtidigt att uppfatta betydelsen av gemensamma regler, överenskommelser och förtroende. Att bemöta barnen med respekt, ta hänsyn till deras tankar och ge dem möjlighet att fungera tillsammans med andra barn och vuxna stärker barnens förmåga att delta och påverka. Barnen ska uppmuntras att hjälpa varandra och att vid behov be om hjälp. Det är viktigt att barnen upplever och vet att de som barn har rätt att få hjälp och skydd av vuxna.

Barn som deltar i förskoleundervisning har rätt till en trygg och säker studiemiljö. Tryggheten och säkerheten ska beaktas i lärmiljöerna och i all verksamhet i förskolan. En verksamhetskultur som bygger på ömsesidig respekt och omsorg och lärmiljöer som lämpar sig för förskoleundervisningen skapar goda förutsättningar för att barnen ska känna sig trygga och säkra. Barnen ska individuellt och i grupp handledas till att ta ansvar för sitt eget beteende och för att ingen i gruppen blir mobbad eller diskriminerad eller orsakar fara för någon annan. Trygghets- och säkerhetsfrågor beskrivs närmare i samband med Verksamhetskultur som stödjer växande och lärande och Elevvård. Vid anordnandet av undervisning ska dessutom beaktas föreskrifter om arbetarskydd, användning av personuppgifter, offentlighet och integritetsskydd samt föreskrifter om utredning av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn. I förskoleundervisningen kan fostrande samtal och disciplinära åtgärder som nämns i lagen om grundläggande utbildning användas på ett för förskoleundervisningen anpassat sätt. Utbildningsanordnaren ansvarar för uppgörandet av den plan som lagen förutsätter. Planen kan ingå i den lokala läroplanen eller utgöra en skild plan.

I förskoleundervisningen ska man bekanta sig med naturen tillsammans med barnen. Positiva erfarenheter och upplevelser av närmiljön och omsorgen för den stärker förhållandet till naturen.

Samtidigt lär sig barnen uppfatta hur man agerar ansvarsfullt för miljön. Ansvarsfulla val och lösningar i vardagen stärker barnens delaktighet och lär dem en hållbar livsstil.

3. EN VERKSAMHETSKULTUR SOM STÖDER VÄXANDE OCH LÄRANDE

De personer som leder den tvååriga förskoleundervisningen ska skapa förutsättningar för att utveckla och utvärdera verksamhetskulturen. En bra verksamhetskultur främjar lärandet och välbefinnandet i förskolan. Utgångspunkten för utvecklandet av verksamhetskulturen är en tvåårig förskoleundervisning som ger varje barn möjlighet att agera, utvecklas och lära sig som en unik individ och som medlem i gemenskapen.

Verksamhetskulturen i förskoleundervisningen är en helhet som omfattar bland annat:

- värderingar och principer
- tolkning av de normer och mål som styr arbetet
- lärmiljöer och arbetssätt

- olika former av samarbete
- kommunikationen och atmosfären
- personalens kompetens, professionalism och utvecklingsinriktade arbetsätt
- ledningsstrukturer och -praxis
- organisering, planering, genomförande och utvärdering av verksamheten.

Verksamhetskulturen formas av medvetna och omedvetna, och ibland även oavsiktliga, faktorer. Alla medlemmar i en gemenskap påverkar verksamhetskulturen och verksamhetskulturen påverkar i sin tur alla medlemmar, oberoende av om de är medvetna om det eller inte. Det är viktigt att personalen är medveten om att deras sätt att agera och kommunicera överförs som en modell till barnen. På så sätt tillägnar sig barnen gemenskapens värderingar, attityder och vanor.

Verksamhetskulturen påverkar kvaliteten i förskoleundervisningen. Den har stor betydelse för hur förskoleundervisningen genomförs och för hur målen uppnås. En bra verksamhetskultur skapar gynnsamma förhållanden för barnens utveckling, lärande, delaktighet, trygghet, välbefinnande och en hållbar livsstil. I förskoleundervisningen ska alla arbetsätt stödja barnets utveckling och lärande och de ska kunna motiveras pedagogiskt.

Ledarskapet påverkar i hög grad verksamhetskulturen och dess utveckling och kvalitet. Utgångspunkten för ledarskapet i förskoleundervisningen är att främja varje barns välbefinnande och lärande. Pedagogiskt ledarskap är en förutsättning för att utveckla verksamhetskulturen och det pedagogiska ledarskapet innebär att leda, utvärdera och utveckla förskoleundervisningen som helhet på ett målinriktat och systematiskt sätt. Det omfattar alla sådana åtgärder som ger personalen förutsättningar för goda arbetsförhållanden, förutsättningar att utveckla och utnyttja sin yrkeskompetens och sin utbildning och att genomföra pedagogisk verksamhet.

3.1 Riktlinjer för att utveckla verksamhetskulturen

För att utveckla verksamhetskulturen är det viktigt att fundera över verksamhetskulturens inverkan samt identifiera icke-önskvärda drag och korrigerar dem. En grundläggande förutsättning för kontinuerlig utveckling är att personalen förstår vilka värderingar, kunskaper och föreställningar som påverkar deras arbete och kan analysera dem. En förtroendeskapande dialog som präglas av delaktighet och respekt för varandra är viktig i utvecklingsarbetet. Då man planerar, anordnar och utvecklar förskoleundervisningen ska man i första hand se till barnets bästa. Barnets bästa ska i fråga om ett enskilt barn, en barngrupp eller barn i allmänhet beaktas separat i varje fall och situation.

Genom att skapa strukturer för professionella diskussioner främjar ledaren en verksamhetskultur som kännetecknas av delaktighet. Ledaren ska också engagera arbetsgemenskapen i att regelbundet utveckla och förnya den gemensamma verksamhetskulturen. Ledaren ska stödja gemenskapen så, att den utvecklas till en lärande gemenskap där var och en utvecklar och delar med sig av sin kompetens. Målet är att den gemensamma verksamhetsidéen och målen för verksamheten syns i det praktiska arbetet. Ledaren ska ansvara för att de gemensamma arbetssätten synliggörs och för att de regelbundet observeras och utvärderas.

I den tvååriga förskoleundervisningen är pedagogisk dokumentation en central arbetsmetod. Pedagogisk dokumentation används för att planera, genomföra, utvärdera och utveckla den pedagogiska verksamheten. Med hjälp av informationen som dokumentationen ger gör man ändringar i och utvecklar förskoleundervisningens verksamhetskultur, lärmiljöer och arbetssätt i enlighet med målen för förskoleundervisningen. Pedagogisk dokumentation i förskoleundervisningen beskrivs närmare i kapitel 4.

Det är viktigt att barnens och vårdnadshavarnas erfarenheter och åsikter utnyttjas i utvecklingsarbetet. För att barnens lärande ska fortlöpa smidigt är det nödvändigt att samarbeta med småbarnspedagogiken, den grundläggande utbildningen samt med de yrkesutbildade inom stöd och elevvård.

Verksamhetskulturen i förskoleundervisningen ska utvecklas enligt följande riktlinjer:

En lärande gemenskap är kärnan i verksamhetskulturen

Förskoleundervisningen bildar en gemenskap, där barnen och personalen lär sig med och av varandra. I en lärande gemenskap finns det rum för olika åsikter och känslor. Barnen och personalen ska uppmuntras att öppet dela sina tankar och att pröva nya och olika verksamhetssätt. I försöket med tvåårig förskoleundervisning ska man särskilt utveckla nya verksamhetssätt för det gemensamma lärandet för två åldersklasser. En gemenskap som kontinuerligt utvärderar och utvecklar sin verksamhet utmanar sig själv och är medveten om och utnyttjar sina styrkor. I en lärande gemenskap uppskattas respektfullt och hänsynsfullt beteende. Inom gemenskapen ska man uppmuntras till att experimentera, försöka och anstränga sig men det ska även vara tillåtet att göra misstag. Att göra tillsammans och uppleva delaktighet stärker gemenskapen.

I planeringen ska läraren se till att varje barn får lämpliga utmaningar i lärandet och sådant stöd för växande och lärande som hen behöver. Det är viktigt att barnen upplever att man är intresserad av dem, respekterar dem och att deras åsikter och handlingar har betydelse.

Glädje genom lärande, insikt och lek

Verksamhetskulturen i förskolan ska främja allas lärande. Förskolegemenskapen ska sporra barnen att våga pröva, försöka och misslyckas och att se saker positivt. Man gläds tillsammans över framgångar och insikt. Förskoleundervisningen ska genomföras så att det finns utrymme för barnens lekar, initiativ och försök. Barnen ska uppmuntras att uttrycka sig, att öva och lära sig olika färdigheter, kunskaper och arbetssätt i egen takt.

En verksamhetskultur som uppmuntrar till lek bekräftar lekens betydelse för barnets välbefinnande och lärande. Personalen ska lägga märke till faktorer som begränsar leken och utveckla arbetssätt och lärmiljöer som främjar lek. Barnen och personalen ska ha möjlighet att uppleva glädjen i att göra och leka tillsammans. Alla i gemenskapen ska uppmuntras att använda sin uppfinningsriktighet, uttrycksförmåga, fantasi och kreativitet. Leken ska få synas och höras. Barnen ska ges tid, rum och ro att hitta på lekar, pröva och uppleva. Lekande barn och vuxna ska ges lekro.

Delaktighet, likabehandling och jämlikhet

En inkluderande verksamhetskultur ska främja delaktighet, likabehandling och jämlikhet i all verksamhet. Barnens, personalens och vårdnadshavarnas initiativ, åsikter och synpunkter ska värdesättas. Det förutsätter att man medvetet utvecklar arbetssätt och strukturer som främjar delaktighet. Delaktigheten

stärks genom att barnen och vårdnadshavarna deltar i planeringen, genomförandet och utvärderingen av verksamheten. Varje medlem i personalen är en viktig del av den fostrande gemenskapen.

Verksamhetskulturen ska stödja samarbete, gemensamt ansvar och delaktighet. Genom delaktighet utvecklar barnen förståelse för gemenskapen, rättigheter, ansvar och konsekvenser av val. Det är personalens uppgift att se till att alla barn får uttrycka sina åsikter och behov och att barnens idéer och initiativ beaktas i verksamheten. Uppmärksamhet ska också fästas vid barnens nonverbala kommunikation. Barnen ska få erfarenheter av att fatta beslut som rör förskolegruppen och olika uppgifter. Barnens beslut och aktivitet utvärderas gemensamt och barnen ska samtidigt handledas att så småningom lära sig att ta gemensamt ansvar. Detta ger barnen erfarenhet av att vara delaktiga och aktiva.

Medlemmarna i gemenskapen ska bemötas och behandlas likvärdigt oberoende av omständigheter som gäller en enskild person. Det att alla är lika värda betyder inte att alla är likadana. För att kunna utveckla verksamhetskulturen är det viktigt att attityder i anslutning till likabehandling och jämlikhet diskuteras i arbetsgemenskapen. Det är också viktigt att fundera över hur attityder i anslutning till exempelvis språk, etnicitet, åskådning, religion, funktionsvariation, kön och dess mångfald återspeglas i tal, gester, handlingar och verksamhetssätt. Kommunikationssätt, språkbruk och handlingsmönster som utgår från stereotypa antaganden överförs till barnen. Förskoleundervisningen ska vara genussensitiv. Personalen ska vara medveten om sina egna förutfattade meningar och uppmuntra barnen att göra val oberoende av könsbundna eller andra personrelaterade stereotypa rollmönster och förväntningar. Personalen ska lägga märke till om det förekommer ojämnt bemötande bland barnen och ingripa på ett finkänsligt och konsekvent sätt. Positiv och uppmuntrande kommunikation stöder utvecklingen av barnets identitet och självkänsla.

Kulturell mångfald och språkmedvetenhet

Förskoleundervisningen är en del av ett kulturellt föränderligt och pluralistiskt samhälle. Kulturell mångfald ska ses som en resurs. Rätten till det egna språket, den egna kulturen, religionen och åskådningen är grundläggande rättigheter. Landets kulturarv och nationalspråk samt den egna gemenskapens och omgivningens kulturella, språkliga och åskådningsmässiga mångfald ska tas till vara och värdesättas i förskoleundervisningen. Man ska diskutera olika tanke- och handlingsmönster på ett konstruktivt sätt och även skapa nya gemensamma verksamhetssätt. Samtidigt främjas en kulturellt hållbar utveckling.

I en språkmedveten förskoleundervisning är man medveten om att språken är närvarande – hela tiden och överallt. Personalen förstår språkets centrala betydelse för barnens utveckling och lärande, för kommunikation och samarbete samt för identitetsskapande och delaktighet i samhället. Att synliggöra flerspråkigheten stöder barnens utveckling i en kulturellt mångskiftande värld. Alla i personalen ska vara medvetna om att de är språkliga modeller för barnen och de ska fästa uppmärksamhet vid sitt eget språkbruk. Personalen ska uppmuntra barnen att använda språk på ett mångsidigt sätt. Barnens språkliga färdigheter ska beaktas och de ska ges tid och möjligheter att uttrycka sig i språkligt varierande situationer.

Välbefinnande, trygghet och en hållbar livsstil

En hälsosam, trygg och fysiskt aktiv livsstil värdesätts i förskoleundervisningen. Man ska röra på sig både inomhus och utomhus på många olika sätt samt undvika långvarigt stillasittande. Barnen och familjerna vägleds att i mån av möjlighet föredra att gå eller cykla till och från förskoleundervisning istället för att använda egen bil. Barnens välbefinnande främjas genom att de under dagen ges möjlighet att vila och ta

det lugnt samt genom att de erbjuds en mångsidig, hälsosam och tillräcklig kost. Då man utvecklar verksamhetskulturen är det viktigt att se till att barnen och personalen har möjlighet att arbeta i en stressfri miljö som främjar koncentration. En tydlig och planerad, men flexibel dagsstruktur främjar välbefinnandet.

I förskoleundervisningen ska man värna om hela gemenskapens fysiska, psykiska och sociala trygghet. Barnet ska skyddas från våld, mobbning och andra former av trakasserier. Barnet har rätt att få tröst då barnet behöver det. Mobbning, våld eller trakasserier tillåts inte. Personalen ska känna igen mobbning, ingripa vid mobbning och förebygga mobbning medvetet och systematiskt som en del av utvecklingen av verksamhetskulturen. Avgörande för att förebygga mobbning är att stödja barnens kamratrelationer och hela gemenskapens välbefinnande. Personalen har en central roll när det gäller att stödja barnen i att träna och utveckla sociala och emotionella färdigheter. Personalen ska tillsammans med barnen lära sig att lägga märke till och lösa konflikter på ett konstruktivt sätt. I kommunikationssituationer är det viktigt med närvaro och handledning av en vuxen. I fall av trakasserier, mobbning eller våld ska personalen diskutera med barnens vårdnadshavare och söka lösningar tillsammans. Till främjandet av säkerhet hör också säkerhetsfostran samt att systematiskt förebygga och följa upp olyckor och ta hand om lokaler och redskap. För att främja säkerheten i förskoleundervisningen förutsätts ett fungerande och ansvarsfullt ledarskap samt att personalen behärskar säkerhetsaspekterna.

Vikten av en ekologiskt, socialt, kulturellt och ekonomiskt hållbar livsstil ska beaktas i all verksamhet. Vardagliga val och aktiviteter ska avspegla ett ansvarsfullt förhållningssätt till naturen och omgivningen. Gemensam användning av redskap och lokaler, måttlighet, sparsamhet samt att reparera och återvinna saker ska främjas i förskoleundervisningen. Samtidigt får barnen positiva upplevelser av en hållbar livsstil. Då man värnar om barnens trygghetskänsla och framtidstro som en del av fostran som hör samman med en hållbar livsstil främjas även deras välbefinnande.

3.2 Lärmiljöer

I förskoleundervisningen är syftet att säkerställa en lärmiljö som är utvecklande, som främjar lärande och som är hälsosam och trygg samt tillgänglig. Lärmiljö är ett brett begrepp, eftersom lärandet sker överallt, under olika omständigheter och i olika kommunikationssituationer. Begreppet lärmiljö omfattar bland annat den fysiska, psykiska och sociala dimensionen. Med lärmiljöer avses bland annat lokaler, platser, gemenskaper, verksamhetssätt, teknologi och tillbehör som stöder barnens utveckling, lärande och kommunikation.

Lärmiljöerna ska planeras och utformas tillsammans med barnen. De ska stödja barnens naturliga nyfikenhet och vilja att lära sig. De ska locka barnen till fysisk aktivitet, till att leka, undersöka samt uppleva och uttrycka konst. Barnen ska ha möjlighet att utforska världen med alla sina sinnen och med hela kroppen. Lärmiljöerna ska erbjuda barnen olika möjligheter till meningsfull sysselsättning, mångsidiga och fartfyllda fysiska aktiviteter, lekar och spel men också till vila samt lugn och ro. Barnens idéer, lekar samt deras alster och verk ska synas i lärmiljöerna.

Personalen ska beakta barnens intressen, individuella färdigheter och behov samt riktlinjerna för förskoleundervisningen. I lärmiljöerna ska man arbeta flexibelt i grupper av olika storlek, så att alla har möjlighet att delta i aktiviteterna och samspelet. Arbete i pedagogiskt ändamålsenliga grupper främjar barnens och personalens koncentration och en verksamhet som utgår från barnen i den tvååriga förskoleundervisningen.

Gemensamt överenskomna regler och tillvägagångssätt bidrar till att skapa en trygg lärmiljö som präglas av respekt för varandra och gemensamt ansvar. I en trygg miljö är det tillåtet att visa olika känslor och personalen hjälper barnen att uttrycka sina känslor och att reglera dem. Barnen ska uppmuntras att ställa frågor och de ska få sina frågor besvarade.

Lärmiljöerna ska planeras och utvecklas så att de främjar inkludering, likabehandling och jämställdhet mellan könen. Detta möjliggör att man kan bryta rådande könsstereotypa mönster. Lärmiljöerna ska främja barnens språkliga utveckling och språkmedvetenhet samt synliggöra kulturell mångfald.

Även naturen, gården, lekparker och den övriga byggda miljön utgör lärmiljöer för verksamheten i förskoleundervisningen. Dessa miljöer erbjuder upplevelser, material och mångsidiga möjligheter att leka och undersöka. De ska utnyttjas som platser för fysisk aktivitet, naturupplevelser och lärande.

Barnen ska få använda mångsidiga och säkra lekredskap och övriga redskap i tillräcklig omfattning. Redskapen ska vid behov anpassas till barnens individuella behov av stöd. Informations- och kommunikationstekniken är en del av en mångsidig och inkluderande lärmiljö för barnet. I den tvååriga förskoleundervisningen ska man pröva på och utveckla användningen av digitala verktyg i pedagogiskt syfte. Många digitala program erbjuder bland annat intressanta möjligheter för barn att iaktta, pröva nya färdigheter och få direkt respons. Användningen av digitala verktyg ger barnen möjligheter till ökad samverkan, att samarbeta och att bekanta sig med nya saker, människor och kulturer. Barnens egna digitala verktyg, leksaker och andra redskap kan användas i enlighet med försökskommunens beslut. Personalen ska komma överens med vårdnadshavarna om användningen av barnens egna apparater, leksaker och redskap.

Samarbete med andra aktörer och besök på exempelvis bibliotek, museer, kulturarvsplatser, teatrar och vårdnadshavarnas arbetsplatser berikar barnens lärmiljöer. Planeringen av lärmiljöer erbjuder också en naturlig möjlighet till samarbete mellan personalen och vårdnadshavarna.

Genom att omforma och berika lärmiljöerna erbjuds barnen nya möjligheter till lärande under den tvååriga förskoleundervisningen. Målet är att lärmiljöerna uppmuntrar till aktivt, kollaborativt och självständigt lärande.

3.3 Samarbete i den tvååriga förskoleundervisningen och vid övergångarna

Samarbete inom förskoleundervisningen

En förutsättning för undervisning av hög kvalitet är kännedom om målen och verksamhetssätten under de olika skedena av lärtigen. Kvaliteten på undervisningen främjas genom gemensamma diskussioner och samarbete mellan personalen i förskoleundervisningen, småbarnspedagogiken och den grundläggande utbildningen. Det är viktigt att personalen inom småbarnspedagogiken, förskoleundervisningen och nybörjarundervisningen har möjlighet att bekanta sig med varandras verksamhet och lärmiljöer också i praktiken. I samband med försöket med tvåårig förskoleundervisning ska samarbetet i synnerhet stärkas med nybörjarundervisningen, så att man kan trygga kontinuiteten under barnets lärtig och stärka det gemensamma lärandet. För att stödja barnens växande och lärande ska metoderna för undervisning och stöd vara enhetliga.

Förskolepersonalen ska samarbeta med personalen inom social- och hälsovården för att stödja barnens välbefinnande, växande och lärande. Stödet för barnens växande och lärande samt praxis inom

förskoleundervisningens elevvård ska utvärderas och utvecklas genom sektorsövergripande samarbete. I förskoleundervisningen ska man samarbeta till exempel med rådgivningspersonalen, barnskyddet samt med andra aktörer inom hälsovården och socialvården. Vikten av samarbete ökar om någon av dessa aktörer känner oro för barnets utveckling eller välbefinnande samt när barnets stöd planeras och ordnas.

Genom samarbete mellan förskolepersonalen och aktörer i närmiljön främjas att lärmiljöerna är mångsidiga. På det sättet öppnar sig barnets lärmiljöer mot samhället och världen runt omkring. Med samarbetspartner menas alla de regionala och lokala aktörer som det är naturligt att samarbeta med i förskoleundervisningen. Samarbete till exempel med instanser som ansvarar för undervisning, idrott, bibliotek och kultur och med andra aktörer i närmiljön gör lärmiljöerna mångsidigare och stöder förskoleundervisningens mål. Andra samarbetspartner i förskoleundervisningen är till exempel organisationer, församlingar, polisen, räddningsverket samt kost- och städservice.

Samarbete inom personalen är nödvändigt med tanke på en välmående gemenskap och för undervisningens kvalitet. Samtidigt fungerar samarbetet mellan de vuxna i förskolan som en modell för barnen. Att stärka barnens samarbetsförmåga är ett av de mest centrala målen i förskoleundervisningen. Olika samarbetsformer och smågruppsarbete ska användas i förskoleundervisningen. Barnen ska uppmuntras och handledas att agera som medlemmar i en grupp och att utveckla sin samarbetsförmåga. Barnens åsikter ska höras på ett för dem lämpligt sätt när verksamheten planeras, genomförs och utvärderas.

Samarbete med vårdnadshavarna

Samarbetet med vårdnadshavarna spelar en viktig roll i förskoleundervisningen. Målet med samarbetet är att vårdnadshavarna och personalen ska förbinda sig att tillsammans främja att barnen växer, utvecklas och lär sig på ett sunt och tryggt sätt. Samarbetet när det gäller det fostrande arbetet ska bygga på förtroende, jämlik kommunikation och ömsesidig respekt. Högklassig servicehandledning innan barnet ska söka till förskoleundervisningen är en del av samarbetet. Försökskommunen ansvarar för att utveckla samarbetet med vårdnadshavarna.

Vårdnadshavarnas erfarenheter gällande sitt barns tidigare uppväxtmiljöer, utveckling, lärande och intressen ska beaktas i förskoleundervisningen. Läraren ska diskutera med vårdnadshavarna om familjens och förskolans värderingar, fostringsmetoder och mål. Barnens och vårdnadshavarnas synpunkter ska beaktas i undervisningen och då planen för barnets lärande utarbetas. Vårdnadshavarna ska ges tillfällen att bekanta sig med och delta i sitt barns förskoledag och delta i planeringen och utvecklingen av verksamheten tillsammans med personalen och barnen. Vårdnadshavarnas språk- och kulturkännedom och annan sakkunskap kan utnyttjas i förskoleundervisningen. För samtal med vårdnadshavarna ska reserveras tillräckligt med tid.

Förskolepersonalen ska diskutera med vårdnadshavarna om hur barnens växande och lärande framskrider. Det är viktigt med uppmuntrande meddelanden som beskriver barnets utveckling och lärande i positiva ordalag. Vårdnadshavarens och personalens iakttagelser av och diskussioner om barnets dag skapar förutsättningarna för att trygga barnets välbefinnande som helhet. Särskilt viktigt är samarbetet med vårdnadshavarna när stöd för barnets växande och lärande planeras och genomförs. Vårdnadshavarna ska få information om transporter och bidrag för dem samt om elevvårdstjänster och övriga tjänster inom småbarnspedagogiken som utöver förskoleundervisningen erbjuds barnet. Respons från vårdnadshavarna och barnen ska tas i beaktande då undervisningen, olika former av stöd och verksamhetskulturen utvecklas.

Samarbete vid övergångarna

Överföringen av information ska följa gällande lagar. Vid övergångarna och i synnerhet vid beslut om att inleda förskoleundervisningen eller den grundläggande utbildningen vid en avvikande tidpunkt ska man utnyttja den sakkunskap som tidigare och framtida lärare har om barnets växande och lärande. Vid övergångarna från förskola till skola ligger ansvaret på den givande parten. Förskolans elevvårdsteam (specialläraren inom småbarnspedagogik, läraren inom småbarnspedagogik, daghemsföreståndare, kurator och psykolog) diskuterar eventuella svårigheter med skolans speciallärare och rektor.

När ett barn börjar i tvåårig förskoleundervisning och i skolan ska man diskutera med barnet och vårdnadshavaren om undervisningens mål, uppdrag och verksamhetsätt. Målet är att barnen och vårdnadshavarna bekantar sig med lärmiljöerna, verksamheten och personalen i förskole- och nybörjarundervisningen redan innan undervisningen inleds. Barn och vårdnadshavare till barn som övergår till den grundläggande utbildningen ska informeras om morgon- och eftermiddagsverksamheten i den grundläggande utbildningen.

4. MÅL FÖR UNDERVISNINGEN OCH DET PEDAGOGISKA GENOMFÖRANDET I DEN TVÅÅRIGA FÖRSKOLEUNDERVISNINGEN

Det pedagogiska målet för förskoleundervisningen är att främja barnens lärande och välbefinnande samt deras mångsidiga kompetens. Förskoleundervisningen är helhetsskapande och består av lärhelheter av olika omfattning som genomförs på olika sätt. Lärhelheterna ska planeras och genomföras utgående från barnens intressen och de gemensamma mål för undervisningen som beskrivs i dessa grunder. Målen i anslutning till mångsidiga arbetssätt, pedagogisk dokumentation, utvärdering av undervisningen och lärområdena är mål för undervisningen. I genomförandet av förskoleundervisningen ska man dessutom beakta de allmänna målen för den tvååriga förskoleundervisningen samt målen för verksamhetskulturen och för att främja barnens mångsidiga kompetens som beskrivs i tidigare kapitel.

Läraren inom förskoleundervisning har ansvar för förskoleundervisningens planering, genomförande, utvärdering och utveckling i enlighet med den lokala läroplanen för försöket. Det är viktigt att hela personalen inom förskoleundervisningen känner till läroplanens mål och tillsammans arbetar för att uppnå dem.

Barnen som deltar i försöket med tvåårig förskoleundervisning kan vara till och med under fem år och upp till sju år gamla. Ålderskillnaderna mellan barnen och skillnaderna i den individuella utvecklingen ska tas i beaktande i all verksamhet. Därtill ska man beakta att barnen har varierande erfarenheter av lärande och verksamhet som är karakteristiskt för småbarnspedagogiken. I planeringen av undervisningen ska man utgå från barnens intresseområden, kunskaper och deras färdigheter som kontinuerligt utvecklas, samt från behovet av att erbjuda varje barn lämpligt med utmaningar. Barn i olika åldrar kan delta i gemensamma grupper i försöket.

För att barnens dagar pedagogiskt sett ska vara av hög kvalitet och enhetliga är det viktigt att personalen inom förskoleundervisningen och småbarnspedagogiken kommer överens om de praktiska rutinerna i vardagen samt planerar och utvärderar verksamheten tillsammans.

4.1 Mångsidiga arbetssätt

Arbetsätten i förskoleundervisningen är både verktyg och föremål för lärandet – färdigheter som utvecklas småningom och som barnen behöver under sin lärstig. Därför är det viktigt att läraren handleder barnen att pröva och använda olika arbetsätt i grupper, parvis och självständigt. Arbetsätt som grundar sig på lek samt upplevelsebaserade och aktiverande arbetsätt ger barnen upplevelser och stärker deras motivation att lära sig. Målet är att barnen använder alla sina sinnen, rör på sig, utvecklar sitt minne och sin fantasi och njuter av att komma till insikt. När man arbetar tillsammans ska barnen uppmuntras att fråga, undra, utforska, dra slutsatser och lösa problem samt att agera målinriktat mot det gemensamma målet. Barnen ska också ges möjligheter att pröva på olika saker och arbeta självständigt.

Barnen ska få delta i planeringen av verksamheten och valet av arbetsätt och utföra olika slag av uppgifter. Det främjar barnens delaktighet i vardagen och stöder utvecklingen av barnens förmåga att ta initiativ och ansvar. Lärandet främjas av att barnen är med och funderar över arbetets målsättningar och att de vet vad som förväntas av dem. De gjorda valen och slutresultaten utvärderas tillsammans.

Arbetsfärdigheterna hos barnen som deltar i förskoleundervisningen håller ändå först på att utvecklas, alltså ansvarar läraren för att barnen får erfarenhet av och handledning i arbetsätt som lämpar sig för olika kunskaps- och färdighetsområden. Centrala arbetsätt är sådana där barnen får leka, iaktta, utforska och vara fysiskt aktiv. Olika arbetsätt bidrar också med variation till barnens dagar och veckor. Till exempel efter livlig lek behöver barnen möjligheten att lugna sig och koncentrera sig på att arbeta på något annat sätt.

För barnet är leken ett naturligt sätt att agera och gestalta världen. Olika lekar främjar barnens utveckling och välbefinnande och ger barnen möjligheter att hitta på samt öva och lära sig nya saker. Då barnen leker skapar de till exempel en fantasivärld som leken bygger på, intar olika roller och gör upp regler och lekarna blir på det här sättet viktiga lärmiljöer för barnen. Därför är lek i olika former central i förskoleundervisningen.

Det är lärarens och den övriga personalens uppgift att trygga förutsättningarna för lek samt att delta och handleda och berika leken på ett pedagogiskt och genussensitivt sätt. Det är viktigt att se till att varje barn har möjlighet att vara delaktigt i de gemensamma lekarna. I förskoleundervisningen ska man uppmuntra barnen att ta initiativ då man leker och handleda dem att ta hänsyn till andra i leken. Man ska stödja utvecklingen av barnens färdigheter att leka. Utöver barnens egna lekar ger lekar som man skapat tillsammans och som pågår en längre tid goda möjligheter att genomföra olika lärhelheter. Då man utvecklar lekens innehåll och skapar den värld som leken bygger på kan man på ett naturligt sätt kombinera olika arbetsätt, såsom drama, rörelselekar och lekfullt läsande och skrivande. Temana för leken kan variera enligt barnens egna intressen från allvarliga ämnen och aktuella teman till att man hittar på roligheter tillsammans.

Att utforska saker vid sidan av leken är ett centralt arbetsätt i den tvååriga förskoleundervisningen. Då man undersöker tillsammans ska man sträva efter att välja ett fenomen som lyfts fram ur barnens lekar, diskussioner och frågor. Man ska sporra barnen att ställa frågor, dra slutsatser och hitta lösningar på problem i vardagen och testa dem. Till ett undersökande arbetsätt och lärande hör att iaktta, formulera frågor, söka information, pröva på olika saker, hitta på lösningar samt dokumentera och presentera resultat. Då man dokumenterar och presenterar resultaten synliggör man barnens tankar och utvecklingen av deras kunskaper samt stärker barnens upplevelse av delaktighet.

Användningen av mångsidiga arbetsätt förutsätter att lärmiljöerna i tillräcklig omfattning innehåller material, audiovisuella hjälpmedel och redskap som lämpar sig för lek och lärande samt möjligheter att använda digitala verktyg. En systematisk användning av digitala verktyg och program berikar lärandet och leken. Mångsidiga lärmiljöer som innehåller erbjudanden ger möjlighet att differentiera verksamheten, förbinda sig till en långvarig lek och repetera det som barnen har lärt sig. Upplevelser av att lyckas och uppmuntrande respons i anknytning till arbetsätten bidrar till att utveckla en positiv självkänsla hos barnen. Målet är att barnens vilja att försöka och att lära sig stärks och att de förlitar sig på sin förmåga att lära sig nya saker.

Arbetsätten ska utvecklas tillsammans utgående från personalens självvärdering och responsen från barnen och vårdnadshavarna.

4.2 Pedagogisk dokumentation

Pedagogisk dokumentation är en central del i planeringen och genomförandet av förskoleundervisningen samt i utvärderingen och utvecklingen av verksamheten. Den pedagogiska dokumentationen är en kontinuerlig process där man genom iakttagelser, sammanställning av dokument och tolkningen av dem granskar och utvärderar den pedagogiska verksamheten. Dokumenten kan vara anteckningar, fotografier,

barnens arbeten eller till exempel videor på de gemensamma aktiviteterna. Målet för dokumentationen är att sammanställa information om förskolegruppens verksamhet och om respektive barns utveckling och lärande samt tänkande och intresseområden. Med hjälp av dokumenten kan läraren synliggöra barnets lärande och utveckling och samtidigt motivera barnet att lära sig.

Pedagogisk dokumentation är en del av lärarens och den övriga personalens arbete och en del av dokumentationen är avsedd att endast användas av personalen i deras arbete. Barnen deltar i dokumentationen enligt sina egna färdigheter och de ska handledas att sammanställa dokument över sådant som är viktigt för dem själva. Med hjälp av dokumenten som förskolegruppen tillsammans valt och barnens personliga dokumentation kan man på ett åskådliggörande sätt berätta om förskoleundervisningens verksamhet för vårdnadshavarna. På det här sätt får även vårdnadshavarna delta i att utvärdera och utveckla verksamheten samt komma med idéer.

Med hjälp av en systematisk dokumentation lär sig lärarna och den övriga personalen att känna de enskilda barnen, förstå deras sociala relationer och samverkan mellan barngruppen och personalen. Syftet med den pedagogiska dokumentationen är att bidra till att verksamheten kan genomföras utgående från barnet. Systematisk pedagogisk dokumentation behövs också vid genomförandet av stödet för barnets växande och lärande (kapitel 5) och elevvården (kapitel 6). I den pedagogiska dokumentationen i förskoleundervisningen ingår en plan för barnets lärande, en plan för lärandet inom intensifierat stöd och en individuell plan för hur undervisningen ska ordnas om barnet får särskilt stöd. Informationen som fås med hjälp av dokumentationen används för att kontinuerligt utveckla verksamhetskulturen, lärmiljöerna, arbetsätten och rutinerna för utvärderingen i enlighet med målen för förskoleundervisningen.

4.3 Utvärdering som stöd för undervisningen och lärandet

I förskoleundervisningen har utvärderingen två syften: den används som hjälp för att planera och utveckla undervisningen och för att stödja varje barns välbefinnande, växande och lärande. Utvärderingen är en helhet bestående av iakttagelser, dokumentation, slutsatser och respons, som utöver lärarna även den övriga förskolepersonalen samt barnen och barnens vårdnadshavare ska delta i. Det är viktigt att läraren

också får information om eventuellt stöd som barnet har fått samt barnets behov av stöd i småbarnspedagogiken som barnet deltagit i före förskoleundervisningen. Läraren ska använda informationen för att planera barnets individuella mål i samråd med vårdnadshavaren och barnet. En plan för barnets lärande kan användas som hjälp vid planeringen. I planeringen, genomförandet och utvärderingen ska man ta i beaktande att målen som ställts upp i läroplanen är mål för undervisningen och att man i förskoleundervisningen inte ställer upp allmänna mål för barnens kunnande.

Läraren och den övriga personalen som handleder barnen ska följa upp varje barns utveckling och lärande under förskoleåren. Föremålen för uppföljningen ska vara barnets arbete, beteende och hur lärandet framskrider inom olika kunskaps- och färdighetsområden. Uppföljningen ska basera sig på kontinuerliga iakttagelser och mångsidig dokumentation. Barnens alster och beskrivningar av sina egna erfarenheter ska utgöra en del av iakttagelserna och dokumentationen. Också vårdnadshavarens iakttagelser av sitt barns lärande och välbefinnande är värdefulla. Läraren ska utgående från uppföljningsinformationen och utvärderingen som baserar sig på den utvecklade undervisningen, lärmiljöerna och det eventuella stödet som barnen får.

Läraren och den övriga personalen som handleder barnen ska varje dag ge sporrande och uppmuntrande respons till barnen om deras styrkor och om områden som de behöver utveckla. Den dokumentation som har samlats används så att varje barn kan observera sina framsteg. På det här sättet utvecklar barnen en positiv uppfattning om sig själva som lärande individer. Det är viktigt att vårdnadshavarna ofta får respons om sitt barns arbete, beteende och framsteg i lärande, så att de för sin del kan stödja sitt barn.

I förskoleundervisningen ska man utveckla barnens förutsättningar för självvärdering. Barnen ska uppmuntras att beskriva vad de tycker om i förskolan, vad de enligt egen åsikt lyckats med och vad de skulle vilja lära sig i fortsättningen. Läraren ska också uppmuntra barnen att fundera över hur gemensamma aktiviteter har lyckats. Självvärderingsförmågan som småningom utvecklas under barnens lärtid, utgör en del av förmågan att lära sig.

När barnet börjar i första klass är det viktigt att läraren i den grundläggande utbildningen har tillgång till nödvändiga uppgifter om varje barns arbete, växande och lärande i förskolan. Det här säkerställs genom samarbete mellan förskolan, skolpersonalen, vårdnadshavarna och barnen. Vid överföringen av information kan dokument som beskriver barnets framsteg i förskolan och planen för barnets lärande eller IP som utarbetats i förskolan utnyttjas.

Lärarna ska använda utvärderingsinformation och dokumentation om barnens växande och lärande för pedagogisk planering och för att vidareutveckla undervisningen. Respons från barnen och vårdnadshavarna ska beaktas då man utvecklar verksamheten.

När de båda läsåren avslutas kan barnen ges ett intyg över deltagande i den tvååriga förskoleundervisningen. Intyget ges på begäran av vårdnadshavaren. I intyget antecknas intygets namn, försökskommunens namn, skolans/daghemmets namn, barnets namn och personbeteckning samt datum för när intyget ges. På intygen ska också finnas en anteckning om att de är utformade i enlighet med de grunder för läroplanen för försöket med tvåårig förskoleundervisning som Utbildningsstyrelsen fastställt 5.2.2021. Intyget kan innehålla en allmän beskrivning av förskoleundervisningen. Intyget ska inte innehålla beskrivningar av barnets personlighet, lärande eller arbetsätt.

4.4 Lärområden i den tvååriga förskoleundervisningen

Målen för lärområdena är mål som ska styra lärarens arbete. För att säkerställa kontinuiteten i lärandet och en enhetlig dag för barnet är det viktigt att hela personalen känner till målen för lärområdena och de övriga målen för undervisningen som fastställs i kapitel 4.

Lärområdena som beskrivs i detta kapitel har delats in i fem helheter och de är:

- Språkens rika värld
- Mina många uttrycksformer
- Jag och vår gemenskap
- Jag utforskar min omgivning
- Jag växer, rör på mig och utvecklas.

Varje helhet innehåller mål som har både didaktiska och pedagogiska syften som hör samman med varandra. När lärhelheter planeras i förskoleundervisningen ska läraren, i enlighet med principen om en helhetsskapande undervisning, kombinera målen och innehållet i lärområdena på ett pedagogiskt ändamålsenligt sätt.

En förskoleundervisning som utgår från barnet beaktar barnens intressen. Då barnet får lära sig olika saker och teman som intresserar hen blir hen motiverad att lära sig och känna glädje över sitt lärande. Samtidigt upplever barnen att deras tankar är viktiga. Lärarens uppgift är också att handleda barnen att pröva på och lära sig olika färdigheter och kunskaper i enlighet med lärområdena. Man ska tillsammans med barnen bekanta sig med lärområdenas innehåll och diskutera vad de innebär.

Barnen ska under lärarens ledning delta i planeringen av lärhelheterna och i utvärderingen av genomförandet inom ramen för sina egna tilltagande färdigheter. Det är viktigt att varje barn har möjlighet att lära sig och att hen får arbeta i egen takt och utveckla sina färdigheter i mångsidiga lärmiljöer i samverkan med andra barn, läraren och den övriga personalen. Syftet med lärhelheterna är att erbjuda varje barn nya och inspirerande lärupplevelser och möjligheter att arbeta med uppgifter som innehåller lämpliga utmaningar i lärandet. Barnens olika behov av stöd ska beaktas i undervisningen och barnen ska ges tillräckligt stöd genast när behov uppstår.

Språkens rika värld

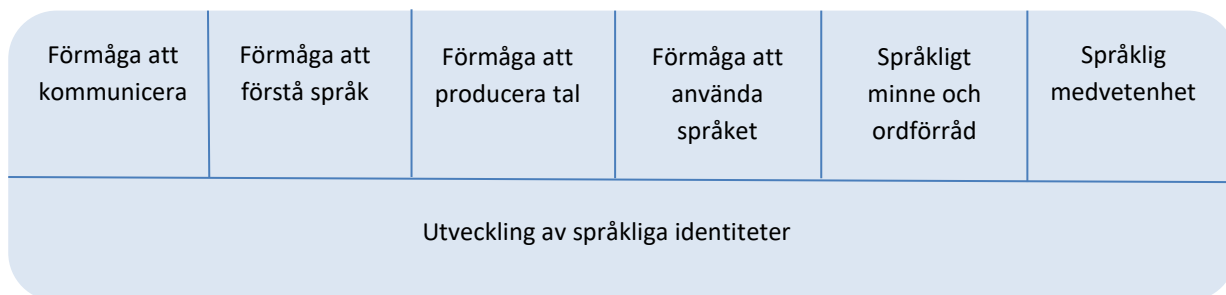
I förskoleåldern blir språket allt mera ett verktyg för tänkande, kommunikation, för olika sätt att uttrycka sig samt för att lära sig och inhämta information. Det innebär att språket blir ett verktyg som barnen använder för att strukturera sin vardag och forma sin världsbild. Språket ger barnen nya möjligheter att påverka, delta och vara aktiva aktörer.

De språkliga kunskaperna och färdigheterna hos barnen som deltar i den tvååriga förskoleundervisningen är mycket varierande. Genom att differentiera undervisningen ska man erbjuda varje barn lämpliga utmaningar och glädje över att lära sig nya saker. I förskoleundervisningen ska barnens intresse och nyfikenhet för språk samt för att producera och tolka texter stärkas. Då man stöder språkutvecklingen utvecklas även barnets multilitteracitet (kapitel 2.6). Språkutvecklingen har också samband med följande delområden inom mångsidig kompetens: förmåga att tänka och lära sig, kulturell och kommunikativ kompetens samt digital kompetens. I förskoleundervisningen ska barnet regelbundet få uppmuntrade

respons på sin förmåga att använda språket och på sin förmåga att kommunicera. Den positiva responsen är viktig för barnens lärande och motivation.

I förskoleundervisningen ska varje barn få stöd för att utveckla sina färdigheter i undervisningsspråket. I undervisningen ska man ta hänsyn till att barnen lever i olika språkliga miljöer och att de kan tillägna sig flera olika språk samtidigt. Språkbruket och sättet att kommunicera varierar mellan hemmen och i flera hem kan det talas olika språk. I förskoleundervisningen ska språklig och kulturell mångfald synliggöras i samarbete med vårdnadshavarna, vilket stöder utvecklingen av barnens språkliga identiteter. Preciseringsgällande språklig och kulturell mångfald i förskoleundervisningen behandlas i kapitel 4.5.

Med tanke på språkinläringen är det viktigt att vara medveten om att barn i samma ålder kan befinna sig i olika skeden av språkutvecklingen inom olika delområden. Barnens språkliga identiteter (figur 1) utvecklas när de får stöd och handledning inom de centrala delområdena för språkliga kunskaper och färdigheter.

Figur 1. Språkutvecklingens centrala delområden i förskoleundervisningen

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet

Förskoleundervisningen har som uppdrag att stödja utvecklingen av barnens språkliga kunskaper och färdigheter samt deras språkliga identiteter.

En mångsidig språk- och textmiljö stöder barnens språkliga utveckling. Barnen ska ha tillgång till mångsidiga sätt att lyssna, läsa och betrakta. I undervisningen ska man använda olika slags texter, såsom barnlitteratur, fackböcker för barn, tidningar, nätbaserade texter och ljudböcker. Läraren och den övriga personalen ska läsa för barnen och berätta historier för dem och barnen ska uppmuntras att hitta på egna berättelser. Barnens berättelser, ramsor och verbala budskap ska dokumenteras. Utvecklingen av multilitteraciteten stöds i och med att man i förskoleundervisningen i enlighet med det vidgade textbegreppet och vid sidan om talat språk ska använda bland annat visuella, auditiva och audiovisuella meddelanden och texter. Lärmiljöerna ska planeras så att de ger barnen goda möjligheter att iaktta och utforska språk: läsa, tala och skriva samt bredda sitt ordförråd. Barnen ska lära sig ett ändamålsenligt penngrepp och att använda tangentbord och andra digitala verktyg för sitt skrivande.

Detaljerade mål

Förmågan att kommunicera stärker barnens upplevelser av att de blir hörda och att deras initiativ blir bemötta. Utvecklingen av förmågan att kommunicera stöds genom att barnen uppmuntras att kommunicera med varandra och med personalen. Barnen ska få öva sig i att ställa frågor, lära sig att be om något, förhandla och att fungera i olika situationer. I undervisningen kan man använda olika aktiverande arbetssätt, till exempel drama.

Genom en mångfald av språkliga modeller stöder man barnens förmåga att förstå språk. Genom att systematiskt verbalisera och diskutera med barnen och behandla olika typer av texter stöds utvecklingen av barnens ordförråd. I förskoleundervisningen ska språkbruket vara beskrivande och exakt. Barnets förmåga att förstå språk ska vid behov stödjas med hjälp av bilder, föremål och tecken.

Barnens förmåga att producera tal ska stärkas genom att barnet handleds att berätta och diskutera i olika situationer. I gemensamma diskussioner utvecklas barnens färdigheter att ställa frågor, dra slutsatser och bedöma vad de hört. I undervisningen kan man öva på att koncentrerat lyssna och föra en dialog samt öva på intonation och på att talet är flytande och förståeligt.

Barnens förmåga att använda språket ska stärkas genom att man iaktar hur språket används i olika situationer. Genom att barnen får bekanta sig med olika texter stöds förmågan att använda språket och förmågan att uppfatta skillnader mellan talat och skrivet språk. Barnen ska handledas att berätta, beskriva och förklara samt att uttrycka sina åsikter och leva sig in i olika texter.

Utvecklingen av barnens språkliga minne och ordförråd ska stödjas till exempel med ramsor och sånglekar, att leka med språket, benämna och att använda beskrivande ord och nya begrepp. Genom att läsa olika slags texter, berätta historier och tillsammans diskutera det som man läst hjälper man barnen att förstå läsningens betydelse, vilket främjar motivationen att lära sig. Med hjälp av lärarens modeller och olika övningar får barnen erfarenheter av hur tal kan omvandlas till skrivet språk och hur skrivet språk kan omvandlas till tal.

Att iaktta olika språk i närmiljön och barnets förmåga att uppfatta sitt eget språkliga uttryck stöder utvecklingen av barnens språkliga medvetenhet. Läraren ska öka barnens intresse för talat och skrivet språk samt även för att läsa och skriva. Genom att iaktta och undersöka språk ska barnens uppmärksamhet styras från ordens betydelse till språkets former och strukturer, bland annat till bokstäver, ord, stavelser och ljud. Barnen ska handledas att lekskriva och lekläsa. Barnen ska uppmuntras att tillsammans och på egen hand känna igen och på olika sätt producera bokstäver, ord och texter utgående från sina färdigheter och intressen i sammanhang som är meningsfulla för dem. De ska spöras att uttrycka sig själva och föra fram sina tankar genom att producera muntliga, skriftliga samt audiovisuella texter. För att producera text utnyttjar man både förmågan att skriva för hand och med hjälp av digitala verktyg. I undervisningen kan man använda till exempel sånger och lekar på andra språk samt tecken.

Mina många uttrycksformer

Barnens förutsättningar för lärande, sociala och kommunikativa färdigheter och positiva självbild stärks när de lär sig att strukturera omvärlden. Dessa färdigheter utvecklas när barnen får utforska, tolka och öva att uttrycka sig och världen på olika sätt. I olika uttrycksformer uppfylls olika skeden av att gestalta, genomföra och tolka.

Inom förskoleundervisningen ska varje barn ha möjlighet till konstnärliga upplevelser, erfarenheter och att uttrycka sig själva. Olika uttrycksformer lyfter fram barnens tänkande, känslor och sätt att gestalta och

uppleva världen. Att öva sig på olika uttrycksätt stöder välbefinnandet och utvecklingen av koncentrationsförmågan samt kommunikations-, problemlösnings- och självregleringsförmågan. Då barnen övar på olika sätt att uttrycka sig stärks deras förmåga att lyssna och agera målmedvetet och ge respons åt varandra. Man ska särskilt fästa uppmärksamhet vid att stärka uttrycksförmågan hos de yngre barnen. Samtidigt stärks deras möjligheter att delta och bli hörda.

Förskoleundervisningen uppdrag är att utveckla barnens uttrycksförmåga genom träning av grundläggande färdigheter i att uttrycka sig genom musik, bildkonst, slöjd samt verbalt och kroppsligt. När barnen får bekanta sig med olika kultur- och uttrycksformer stärks deras förmåga att delta och påverka och multilitteraciteten utvecklas. Användningen av olika uttrycksformer i förskolans vardag och i samband med festligheter ger möjligheter att lyfta fram den kulturella mångfalden och glädjas över den.

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet

I förskoleundervisningen ska barnen uppmuntras och handledas i att använda olika uttrycksformer. Undervisningen ska planeras så att barnen får upplevelser av konst och erfarenheter av en kreativ process bestående av planering, genomförande och utvärdering. Verksamheten ska utgå från barnens förmågor, iakttagelser och upplevelser. Barnen ska uppmuntras att berätta om sina idéer, sitt arbete och om sina olika erfarenheter i anknytning till dem. Slutprodukterna granskas tillsammans och de gemensamma aktiviteterna ska synas i lärmiljöerna. När barnen uttrycker sig och när arbetet dokumenteras ska man använda många olika slags material och redskap. Kulturutbudet i den närmaste omgivningen och lärmiljöerna ska mångsidigt utnyttjas i undervisningen. Att öva och pröva på konst, kultur och olika uttrycksformer förutsätter att verksamhetskulturen inom förskoleundervisningen utvecklas systematisk.

Detaljerade mål

Den musikaliska verksamheten i förskolan ska vara mångsidig och multisensorisk. Målet är att stärka barnens musikintresse och det egna förhållandet till musiken. Barnen ska ges möjlighet att upptäcka sina musikaliska färdigheter med hjälp av sång, dans, rörelser och genom att spela och skapa egen musik. Barnen ska få lära sig sånger och mångsidigt bekanta sig med olika musikstilar och instrument. Man ska leka, experimentera och improvisera med musik. Tillsammans med barnen ska man iakttä ljudnivå, ljudlängd, ljudstyrka och klangfärger i den musikaliska verksamheten. Barnen ska få erfarenheter av grundrytm, ordrytm och av att använda kroppen som instrument. Undervisningen ska ge barnen erfarenheter av olika sätt att skapa musik tillsammans och av att öva inför mindre musikframföranden och uppträda.

I förskoleundervisningen ska barnen öva sig att slöjda med hjälp av många olika slags material och genom att använda olika arbetsredskap. Barnens intresse för slöjd ska väckas för att stärka deras förhållande till slöjdekulturen och deras positiva upplevelser av delaktighet. Barnen ska få pröva på att använda både hårda (t.ex. sten, trä, metall) och mjuka (t.ex. ylle, mossor, tyg) material och lära sig de tekniker och basfärdigheter som behövs i användningen av dem. De ska uppmuntras att planera och skapa olika slöjdarbeten tillsammans med andra inom ramen för sin fantasi, sina intressen och sina färdigheter. Barnen ska med stöd av de vuxna planera och genomföra längre slöjdprocesser som framskrider logiskt och som är anpassade för yngre barns kunskapsnivå. Lokala hantverkstraditioner eller hantverkstraditioner som anknyter till barnens bakgrund samt återvinningsmaterial ska utnyttjas i arbetet.

Målet för den visuella uttrycksförmågan är att utveckla barnens förhållande till bildkonst, övrig visuell kultur och kulturarv. Barnen ska ha möjlighet att njuta av att skapa bilder samt få estetiska upplevelser och erfarenheter i anslutning till konst. Utvecklingen av barnens visuella tänkande och visuella uttryck ska stödjas i förskoleundervisningen genom att barnen får skapa, tolka och bedöma olika bilder. Innehållet i undervisningen ska planeras utgående från barnens erfarenhetsvärld och intressen. Barnen ska uppmuntras att skapa bilder på olika sätt, med olika verktyg och material. Förmågan att skapa bilder tränas multisensoriskt, till exempel genom att måla, bygga och skapa mediepresentationer. Utöver de bilder barnen själva producerar ska man också tillsammans studera konstverk, mediebilder, formgivning av föremål och olika objekt i naturen och den byggda miljön. Barnen ska handledas att tolka och beskriva sina tankar om de visuella budskapen. När man granskar bilder ska man fästa uppmärksamhet vid till exempel färg, form, material, upphovsman, i vilket sammanhang bilderna visas och vilka känslor de framkallar.

Barnen ska uppmuntras att uttrycka sig muntligt och kroppsligt med hjälp av lek och olika övningar. Målet är att barnen ska få erfarenheter av hur man kan leka med språket, rösten och kroppen och utveckla sina kommunikativa färdigheter och förmågan att uttrycka sig på ett mångsidigt sätt. Barnens fantasier, upplevelser och iakttagelser bearbetas gemensamt med hjälp av olika uttrycksformer och kommunikationssätt. I undervisningen ska man använda till exempel ramsor, dikter, sagor, berättelser, skådespel och annan litteratur som lämpar sig för verksamheten. Barnen ska få erfarenheter av att uttrycka sig spontant, av gemensamt planerade processer och av delaktighet i ett gemensamt framförande. Som uttrycksformer kan användas till exempel drama, ordkonst, dans och cirkus.

Jag och vår gemenskap

När barnen växer blir deras livsmiljö större. Utöver det egna hemmets värderingar, åskådningar, traditioner och rutiner möter barnen också andra sätt att tänka och handla. Förskoleundervisningens uppdrag är att stärka barnens förmåga att komma till rätta i ett samhälle och uppfatta mångfald. Lärområdet ska behandlas ur ett historiskt och samhällsligt perspektiv samt ur ett etiskt och åskådningsmässigt perspektiv. Genom att fundera över närmiljöns historia och aktuella frågor riktas barnens intresse mot samhällsfrågor. Att reflektera över etiska val i vardagen, att utveckla sina emotionella färdigheter och att träna konstruktiv dialog stärker barnens kommunikativa färdigheter. Att bekanta sig med seder och bruk, religioner och andra åskådningar i närmiljön i kombination med andra övergripande mål stöder utvecklingen av barnens kulturella och kommunikativa kompetens samt förmågan att tänka och lära sig i anknytning till mångsidig kompetens. I undervisningen ska man samarbeta med vårdnadshavarna och vara lyhörd och visa respekt för varje familjs bakgrund, åskådningar och värderingar. Det är viktigt att temana behandlas så att barnet kan känna att hen är accepterad och trygg.

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet

Målet är att stärka barnens intresse för samhällslig verksamhet, i synnerhet i närmiljön, och att stärka barnens delaktighet i sin verksamhetsmiljö. Barnen ska göras uppmärksamma på fenomen i nuet och de ska ges möjligheter att leva sig in i händelser och situationer i det förflutna samt fundera på framtiden. Barnen ska få lära sig att utveckla förmågan till käll- och mediekritik samt färdigheter i digital säkerhet. Undervisningen ska stödja barnens förmåga att tänka och agera etiskt samt utveckla deras emotionella färdigheter. Under lärarens ledning ska barnen bekanta sig såväl med sin egen som med andra religioner och åskådningar som finns representerade i den egna barngruppen eller i närmiljön, och med seder och bruk som kännetecknar dem. Barnen ska uppmuntras att fråga och de ska ges utrymme att fundera och

undra. Lämpliga arbetsätt för den här helheten är diskussioner och metoder som ger barnen möjlighet att leva sig in i olika situationer.

Detaljerade mål

Tillsammans med barnen bekantar man sig med en person eller ett objekt i närmiljön ur ett historiskt perspektiv. Ämnet behandlas på ett åskådligt sätt genom att använda flera sinnen och olika uttrycksformer. Också andra historiska händelser, personer, kulturer och kulturarv som intresserar barnen kan tas upp i undervisningen. Som informationskällor kan man använda personer, föremål och platser i den närmaste omgivningen samt vårdnadshavarnas och mor- och farföräldrarnas sakkunskap om sitt eget kulturarv. I undervisningen kan man också bekanta sig med olika festligheter, berättelser, lekar och sånger med långa traditioner.

Barnens intresse för samhällsfrågor ska väckas med hjälp av diskussioner om aktuella frågor i närmiljön och samhället som intresserar barnen. Tillsammans med barnen ska man bekanta sig med medier och pröva att producera media på ett lekfullt sätt i en trygg miljö. Tillsammans med barnen funderar man kring medieutbudets innehåll och sanningsenlighet. I undervisningen ska man bekanta sig med barnens rättigheter utgående från FN:s konvention om barnets rättigheter. Regler för förskolegruppen skapas och utvecklas tillsammans med barnen. Samtidigt hjälper man barnen att förstå att regler i samhället är avtal som människor har gjort upp. Barnen ska ges möjligheter att få erfarenheter av att delta och påverka i sin närmiljö.

Förskoleundervisningen ska innehålla gemensam etisk fostran för hela gruppen. Den ska kopplas till barnens erfarenheter och till olika vardagliga situationer som är förknippade med känslor och etiska val. Barnen ska få hjälp med att lära sig identifiera sina känslor, handla vänligt och ansvarsfullt och att lösa konfliktsituationer som uppstår mellan barnen på ett konstruktivt sätt. Tillsammans med barnen ska man fundera över vänskap och respekt för andra, glädje och rädsla, könsrelaterade antaganden och hur man skiljer mellan rätt och fel. Man ska bland annat granska mångfalden av människor, kön och familjer. Naturliga arbetsätt för etisk fostran är förutom gemensamma diskussioner till exempel rollekar, sagor och medieinnehåll. Undervisningsmaterial och -program som utarbetats för att främja barns sociala och emotionella färdigheter kan utnyttjas i undervisningen.

Inom åskådningsfostran bekantar man sig tillsammans med de religioner och åskådningar som förekommer i barngruppen och i närmiljön. Irreligiositet granskas vid sidan av övriga åskådningar. Åskådningsfostran kopplas ihop med seder och bruk samt med fester under årets gång och under en människas livstid som har en religiös eller konfessionell innebörd. Målet är att hjälpa barnen att förstå och respektera både sina egna och andra barns och familjers olika åskådningsmässiga traditioner samt sedvänjor och uppfattningar som hänger ihop med dem. Barnen ska uppmuntras att fundera över olika livsfrågor tillsammans med andra och de ska ges möjligheter att förundra sig över livsfrågor till exempel genom lek, diskussion och kreativt uttryck. Åskådningsfostran ger barnen redskap att förstå begrepp och frågor som anknyter till religioner och åskådningar samt färdigheter att bygga upp sin egen kulturella och åskådningsmässiga identitet. I undervisningen kan man dra nytta av exempelvis besök av gäster och evenemang i närmiljön.

Jag utforskar min omgivning

Barnens omvärld – den närbelägna naturen och den byggda miljön samt de övriga lärmiljöerna i förskolan – erbjuder gott om resurser för barnens lärande. För att stödja barnens matematiska färdigheter och

teknologi- och miljöfostran är det viktigt att i handledningen dra nytta av barnens egna iakttagelser och aktiviteter och de situationer som uppkommer i förskoleundervisningen. Matematiska aktiviteter utvecklar mångsidigt barnens färdigheter. Genom att värdesätta, fördjupa och strukturera barnens iakttagelser som berör omgivningen eller matematik stöder man barnens utveckling som tänkande och lärande individer. Då förmågan att iaktta fenomen i omgivningen och förmågan att förstå och använda olika begrepp utvecklas stöds barnets matematiska tänkande och det främjar även lärandet av andra färdigheter.

Förskoleundervisningens uppdrag är att stödja utvecklingen av barnens matematiska tänkande och intresse för matematik. Den ska också stärka barnens naturkännedom och förhållande till naturen och göra dem bekanta med vardagsteknik. I förskolan ska barnen bekanta sig med undersökande lärande genom att iaktta och utforska omgivningen och genom att experimentera och dra slutsatser.

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet

Förskoleundervisningen ska stödja utvecklingen av barnens matematiska tänkande. Barnen ska handledas att upptäcka matematiska egenskaper som förekommer i omgivningen och matematiskt tänkande ska synliggöras i vardagen. Undervisningen och verksamheten ska ge möjligheter att utveckla förståelse för begreppen tal och förändring, för geometriska begrepp samt för rymd och att utveckla mätkunskaper. Målet för undervisningen är att erbjuda barnen glädje över att komma till insikt och lära sig samt stödja de matematiska färdigheterna hos varje barn.

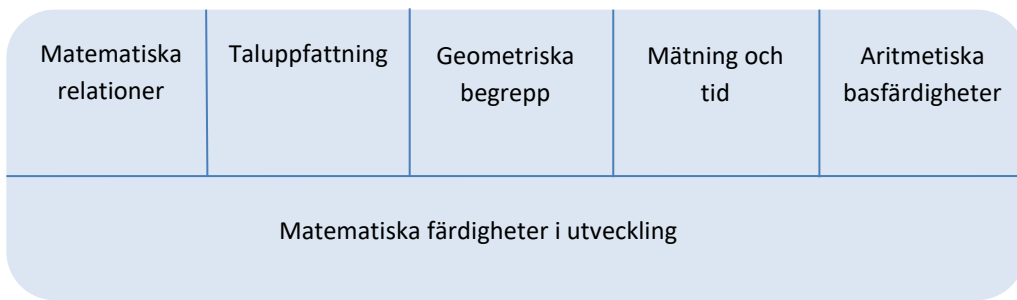
I undervisningen ska man iaktta naturen. Utvecklingen av barnens känsla för miljön och deras förhållande till naturen stöds genom att barnen får röra sig i naturen och utforska den. Barnen ska också handledas att iaktta hurdan teknik som finns i omgivningen och att pröva egna lösningar och motivera dem.

Undersökande arbetssätt och lärande har en central roll för utvecklingen av de matematiska färdigheterna och i teknologi- och miljöfostran. Barnen ska lära sig att jämföra, klassificera och sortera information utgående från observationer eller mätningar. De ska uppmuntras att dra slutsatser och hitta lösningar på vardagliga problem och att pröva olika lösningar. I undervisningen ska barnen öva sig att dokumentera med olika verktyg och att presentera resultat på olika sätt.

Detaljerade mål

Grunden för de matematiska färdigheterna läggs redan före skolålder. Barnets matematiska tänkande utvecklas då barnet lär sig att ur matematiska synvinklar iaktta sin omgivning och vad som händer runt omkring. Barnen ska spöras att utveckla sina matematiska färdigheter och sitt matematiska tänkande med hjälp av aktiverande övningar, genom lek i olika lärmiljöer och i vardagliga situationer. I undervisningen ska man tillsammans bekanta sig med matematiken samt med dess delområden och grundläggande begrepp på ett åskådligt sätt.

Barnen ska uppmuntras att fundera över och beskriva sina matematiska observationer i olika vardagliga situationer med hjälp av att läraren beskriver och sätter ord på företeelserna. Barnen ska uppmuntras att dela sina iakttagelser med varandra och på det sättet fördjupa det kollaborativa tänkandet, problemlösningsfärdigheterna och aktiviteten. Verksamheten ska planeras så att den erbjuder barnen möjligheter att lära sig och använda matematiska begrepp, klassificera, jämföra och rangordna saker och ting och att hitta och skapa lagbundenheter. Undervisningen ska omfatta lekar och uppgifter som utvecklar minnesförmågan och det logiska tänkandet. Undervisningen ska vara lekfull och man ska bland annat använda lekar, spel och berättelser samt digitala verktyg.

Figur 2. Centrala delområden för barnens matematiska utveckling i förskoleundervisningen.

Delområdena för barnens matematiska utveckling är färdigheter som barnet ofta lär sig parallellt, och inte skilt för sig.

Matematiska relationer

Det matematiska tänkandet börjar med iakttagelser och att man sätter ord på dem och bildar begrepp. Man ska sätta begrepp på barnens egna och gemensamma iakttagelser och sätta namn på och känna igen de olika egenskaperna och man ska sträva efter att i undervisningen kategorisera de olika begreppen som hör ihop med iakttagelserna. Med tanke på utvecklingen av de matematisk-logiska färdigheterna och problemlösningsfärdigheterna är det ändå relevant att barnen har många möjligheter att öva, jämföra, kategorisera samt ställa saker och föremål i ordningsföljd och finna och skapa regelbundenheter. Samtidigt övar man på att använda tillhörande begrepp som gäller plats och relation och att dra slutsatser. Barnens rumsuppfattning ska stödjas i vardagliga situationer och i leken. För barn som har ett annat förstaspråk än undervisningsspråket som används i förskolegruppen, är det särskilt viktigt att få stöd och öva begrepp som gäller plats och relation och att sätta ord på dem. Spel, lekar och uppgifter som utvecklar minnet stöder barnens lärande.

Taluppfattning

Taluppfattningen utvecklas redan under den tidiga barndomen. Utvecklingen av barnens taluppfattning ska i förskoleundervisningen stödjas genom att mångsidigt öva upp färdigheterna som anknyter till talföljder och genom att räkna med mindre antal. Färdigheten att räkna upp siffrorna ska stärkas bland annat med hjälp av fingrarna, sång eller lek. Man ska tillsammans med barnen som en del av verksamheten i vardagen öva på att räkna antal med hjälp av en samling av olika föremål eller bilder eller iakttagelser. De olika delarna ska adderas, subtraheras och delas samtidigt som man räknar antalen på nytt. Olika helheter och deras antal ska jämföras sinsemellan och placeras i ordningsföljd. Denna aktivitet stärker barnens förståelse för samband mellan räkneord och antal samt skapar grunden för att förstå att en talföljd bildar en följd av antal. I förskoleundervisningen ska man också öva på att kombinera räkneord och antal till siffersymboler samt placera dem i en talföljd. Barnet får en stadig grund för att utveckla sin taluppfattning då hen tillräckligt länge och genom aktiviteter samt med stöd av tal får öva på färdigheterna som anknyter till talföljder.

Geometriska begrepp

I geometri ska man bekanta sig med figurer, kroppar och deras egenskaper. Förmågan att uppfatta nivå och läge ska stödjas genom olika övningar. Barnen ska uppmuntras att undersöka och testa två- och tredimensionalitet hos föremål och lära sig därtill hörande plats- och jämförelsebegrepp, såsom framför,

uppe, till vänster och till höger och varannan. För att stärka barnens geometriska tänkande ska barnen ges möjligheter att bygga, pyssla och modellera. Innehåll och formspråk som hör till geometri ska även utforskas med hjälp av rörelser och visuella aktiviteter samt kreativitet. Under lärarens ledning ska barnen bekanta sig med former i omgivningen och öva sig att känna igen och benämna dem.

Mätning och tid

Grundprincipen för att mäta etableras hos barnen genom övning och lek.

Målen som anknyter till mätning ska granskas både när det gäller längd och storlek samt rymd och mängd. I förskoleundervisningen ska barnen pröva på att mäta både med kroppen och med olika redskap. I stället för standardiserade mätskalor ska man använda den egna kroppen och pedagogiska redskap. Mätningen ska kombineras med aktiviteter där man jämför och placerar saker i ordningsföljd och läraren ska stödja barnen när de mäter. I undervisningen tränas tidsbegrepp såsom ibland, i går och i morse. Man funderar tillsammans på tidsföljder till exempel genom att observera dygnstider och visuellt åskådliggöra dagsrytmen. Man övar på att kombinera tidsuppfattningen och förmågan att mäta i leken till exempel genom att uppskatta hastigheter och producera hög och låg fart.

Aritmetiska basfärdigheter

I förskoleundervisningen börjar man öva på att bilda och lösa additioner och subtraktioner. Man ska börja öva med låga antal och dra nytta av leken. Additioner och subtraktioner åskådliggörs och övas med hjälp av en samling av föremål, bilder eller iakttagelser samtidigt som man sätter ord på det man lär sig. Barnen ska handledas att förstå begrepp som anknyter till addition och subtraktion, såsom ett större än/ett mindre än. Målet är att barnet lär sig koppla samman addition och subtraktion med olika situationer i vardagen.

Miljöfostran i förskoleundervisningen ska ge barnen naturupplevelser och möjlighet att utforska och bekanta sig med växter, djur och naturfenomen. Barnets relation till naturen och positiva naturupplevelser ska stödjas i undervisningen. I undervisningen skapar man en grund för en hållbar livsstil. Omgivningen iaktas med olika sinnen och med hjälp av audiovisuella hjälpmedel. Undervisningen kan också innehålla mindre experiment. Man ska diskutera iakttagelserna och öva sig i att klassificera information från sina observationer. Samtidigt övar barnen sig att använda begrepp som anknyter till naturen, att dra slutsatser och fundera över orsakssammanhang. Barnens kunskap om naturen används i undervisningen. Man övar tillsammans att hämta information om sådant som intresserar barnen. Barnen ska lära sig att värna om sin miljö och trivseln i miljön. Barnen ska handledas att respektera naturen och de växter och djur som finns där. Miljöfostran främjar utvecklingen i riktning mot en hållbar livsstil, vårdandet av naturen samt därtill hörande färdigheter. Sådana praktiska färdigheter är till exempel att inte skräpa ner då man gör utflykter i naturen, att lära sig måttlighet och sparsamhet, ansvarsfullhet som berör måltider, att spara energi och att minska på avfall till exempel genom sortering, reparation och återanvändning. Barnen ska samtidigt handledas att fästa uppmärksamhet vid effekterna av dessa handlingar. Det är viktigt att se till att barnen upplever att de genom sina egna handlingar kan påverka en hållbar livsstil utan att de behöver ta ett större ansvar för det än vad som är lämpligt för ett barn.

Tillsammans med barnen ska man iakttä och fundera på tekniska lösningar i vardagen, deras egenskaper och hur de fungerar. I undervisningen framhålls att teknik är resultatet av människans kreativitet. Barnen ska få bekanta sig med teknik genom att hitta på, pyssla och själva bygga olika konstruktioner och lösningar med olika material, även sådana som kan återvinnas och användas på nytt. Barnen ska uppmuntras att

beskriva sina lösningar. Utöver redskapen i lärmiljöerna kan man till exempel använda barnens egna leksaker i undervisningen och fundera över hur de fungerar.

Jag växer, rör på mig och utvecklas

Förmåga att ta hand om sig själv och hantera vardagen ingår i den mångsidiga kompetens som är målet för förskoleundervisningen. Barnen behöver erfarenheter, information och reflektion för att deras upplevelse av att de klarar av och deras färdigheter inom detta område småningom stärks. I förskoleundervisningen närmar man sig lärområdet utgående från fysisk aktivitet, kost- och konsumentvanor, hälsa samt trygghet och säkerhet. Förskoleundervisningens uppdrag är att lägga grunden för en livsstil som värnar om hälsa, välbefinnande och fysisk aktivitet samt att utveckla barnens kunnande om hälsa och säkerhet. Vidare ska förskoleundervisningen främja kost-, konsumtions- och hygienvanor som hör samman med en hållbar livsstil. Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet

Barnen ska få mångsidiga erfarenheter av att röra på sig och börja förstå sambandet mellan fysisk aktivitet, välbefinnande och hälsa. Undervisningen ska ge barnen möjligheter att utveckla sina motoriska och sociala färdigheter. Särskild vikt ska fästas vid att utveckla de perceptionsmotoriska färdigheterna som är viktiga med tanke på barnens allmänna förutsättningar för lärande genom fysiskt aktiverande lekar. Tillsammans med barnen ska man bekanta sig med hälsosam kost och fundera över dess betydelse som en del av vardagen. Barnen ska handledas att lära sig måttlig konsumtion och att ta hand om naturen. I undervisningen ska man fundera på hälsorelaterade faktorer och stödja barnens förmåga att sköta om sin hälsa. Genom att forma om lärmiljöerna kan man på många olika sätt främja barnens fysiska aktivitet och motoriska färdigheter.

I förskoleundervisningen ska man stärka barnens färdigheter som berör välbefinnande och trygghet och säkerhet. Barnen ska handledas att respektera och skydda sin egen och andras kroppar. Barnens socioemotionella färdigheter ska stödjas och utvecklas samt främjas genom positiva kamratrelationer och färdigheter att fungera i grupp. De socioemotionella färdigheterna och att styra dem samt atmosfären i gruppen är betydande bland annat för att minska mobbning och lösa olika konfliktsituationer. I förskoleundervisningen ska man fästa uppmärksamhet vid att varje barn och vuxen har möjlighet att bli hörd, att höra till gruppen och att genuint vara en del av gemenskapen.

I förskoleundervisningen ska barnen få information om hur man rör sig tryggt i närmiljön och lärmiljöerna.

Detaljerade mål

Målet i förskoleundervisningen är att inspirera barnen att röra på sig på många olika sätt och känna glädje över att röra på sig under alla årstider. Med hjälp av fysisk aktivitet och lekar utvecklas barnens förmåga att fungera tillsammans med andra. Spel och lekar där man rör på sig utvecklar barnens matematiska och språkliga färdigheter. Samtidigt stärks deras kroppskontroll och förmågan att uppfatta sin kropp och dess olika delar i förhållande till det omgivande rummet, den använda tiden och kraften utvecklas. Utöver handledd fysisk aktivitet ska barnen också varje dag ges möjligheter att spontant röra på sig både inomhus och utomhus. I samarbete med vårdnadshavarna ska barnen spurras att röra på sig också på fritiden i olika lokaler och i olika förhållanden utomhus. Grundläggande motoriska färdigheter som behövs i vardagen ska tränas mångsidigt och regelbundet i olika miljöer i förskoleundervisningen. Sådana färdigheter är balans- och rörelseförmåga och förmåga att hantera redskap. Barnen ska träna balans med hjälp av lekar där de övar att till exempel bromsa och finta eller genom att leka på en teknikbana. Rörelseförmågan främjas

genom övningar där barnen ska rulla, klättra, springa och hoppa. Förmågan att hantera redskap tränas genom att barnen får knuffa och dra och använda olika redskap och bollar på olika sätt. Barnen ska dessutom inspireras att träna sin finmotorik med hjälp av spel och lekar som utvecklar fingerfärdighet och precision. Målet är att verksamheten ger alla barn möjligheter att delta och att lyckas och att den stöder barnens välbefinnande och funktionsförmåga.

I förskoleundervisningen ska måltidssituationerna, som skapar en rytm i den dagliga verksamheten, utgöra en lärmiljö som anknyter till mat som främjar välbefinnandet och hälsan samt till kunnande om kost och matvanor. Man ska tillsammans med barnen göra måltidssituationerna trivsamma och barnen ska få handledning i goda seder och en hållbar livsstil. Utöver den finländska matkulturen och de finländska sederna, bekantar man sig även med någon annan matkultur genom att utnyttja hemmens sakkunskap.

Man ska tillsammans med barnen undersöka reklam som riktas till barnen och fundera över betydelsen av måttlig konsumtion. Till exempel tolkningar av konsumtion och reklam som kommer till uttryck i barnens lekar och teckningar kan fungera som grund för konsumentfostran i förskolan. I förskoleundervisningen ska man bygga upp en grund för kunnande om cirkulär ekonomi som bygger på en hållbar användning av naturresurser, till exempel genom att tillsammans med barnen fundera över hur skräp och sopor blir råvaror eller genom att diskutera olika teman från ägande till sam användning och från engångsprodukter till reparation av produkter.

Barnen får lära sig förstå betydelsen av fysisk aktivitet dagligen, tillräcklig vila och att ha goda människorelationer för välbefinnandet och hälsan. Tillsammans med barnen ska man fundera över hälsa och sjukdomar och orsakerna till dem samt över människans möjligheter att påverka sin fysiska hälsa och sitt psykiska välbefinnande. Man diskuterar goda människorelationer och vilken betydelse de har för det psykiska välbefinnandet. I vardagliga situationer och i lekar ska barnen få öva att vara en god vän och ta hänsyn till andra samt att identifiera och behärska känslor. Tillsammans med barnen ska man diskutera mängden sömn och fysisk aktivitet och fundera över hur de inverkar på att man varje dag är pigg och mår bra. I undervisningen ska man söka information om hygien och som en del av vardagen i förskolan ska man öva grundläggande färdigheter i anslutning till hygien. I förskoleundervisningen ska barnen handledas till en positiv kroppssjälvkänsla och kroppsbild. Barnens nyfikenhet gentemot sexualitet och kroppen ska handledas på ett respektfullt och för barnets ålder lämpligt sätt.

Barnen ska i förskolan få information om sin rätt till ett tryggt liv, respektfullt bemötande och fysisk integritet. Man ska iaktta och fundera tillsammans med barnen över de vanligaste fysiska och psykiska risksituationerna i vardagen och i lärmiljöerna i förskolan. Målet är att stödja barnens fysiska, psykiska och sociala känsla av trygghet, ge dem färdigheter att be om och söka hjälp och att handla tryggt i de vanligaste vardagliga situationerna. Barnen ska uppmuntras att be om hjälp av en vuxen i problemsituationer i förskolan och om de upplever mobbning samt att berätta om sina bekymmer. I undervisningen tränas reglerna för hur man rör sig i trafiken och agerar tryggt i digitala miljöer på ett för åldern lämpligt sätt.

4.5 Preciseringar gällande språklig och kulturell mångfald

Utgångspunkten i grunderna för läroplanen är att de språkliga och kulturella aspekterna ska beaktas för varje barn som deltar i förskoleundervisningen. Barnens varierande språkliga och kulturella bakgrund och färdigheter ska ses som något som berikar mångfalden i gruppen. En språk- och kulturmedveten förskoleundervisning innebär att olika språk, kulturer och åskådningar knyts samman till en del av helheten i förskolan.

Enligt lagen om grundläggande utbildningen är undervisningsspråket i förskoleundervisningen svenska eller finska. Undervisningsspråket kan också vara samiska, romani eller teckenspråk. Undervisningsspråket kan också vara något annat språk, om det inte äventyrar möjligheterna att uppnå målen i läroplansgrunderna. Om andra språk används ska barnet också få stöd för sin modersmålsutveckling i svenska eller finska. I en särskild grupp kan förskoleundervisningen huvudsakligen eller helt ges på ett annat språk⁶⁷. Informationen till vårdnadshavarna och olika centrala dokument ska finnas tillgängliga på undervisningsspråket enligt vad som fastställs i lagen om grundläggande utbildning.

Ett samarbete mellan lärare, vårdnadshavare och olika kultursamfund främjar kontinuiteten i barnens och familjernas kulturarv och stöder barnens möjligheter att ge uttryck för sin egen kulturella bakgrund. I två- och flerspråkiga miljöer ska barnen handledas att kommunicera med varandra.

Förskoleundervisning för samiska barn har som särskilt mål att stärka barnens samiska identitet och kännedom om sin kultur och ge barnen möjlighet att tillägna sig samiska traditioner och färdigheter. Samerna är ett urfolk som i enlighet med grundlagen har rätt till sitt eget språk och sin egen kultur⁶⁸. Närmiljön och samarbetet med vårdnadshavarna och den samiska gemenskapen ska tas till vara i undervisningen. Förskoleundervisningen kan ordnas på samiska eller som tvåspråkig språkbadsundervisning. När förskoleundervisning ordnas på något av de tre samiska språken, är undervisningens särskilda mål att stärka barnens förmåga att förstå och använda språket. Målet är att förbättra barnens förmåga att komma till rätta i en samisk miljö, att lära sig samiska och att lära sig på samiska. Läraren ska i samarbete med vårdnadshavarna främja bevarandet av det samiska språk- och kulturarvet.

Förskoleundervisningen för romska barn har som särskilt mål att stärka barnens positiva identitetsutveckling och kännedom om sin historia och kultur samt öka barnens delaktighet i samhället. Utöver det ska man stödja barnens språkliga utveckling och stärka de romska språkens språkliga och kulturella arv i samarbete med barnens vårdnadshavare och den romska gemenskapen. Romerna har i enlighet med grundlagen rätt att utveckla sitt språk och sin kultur. Barnen ska i mån av möjlighet ges undervisning på romani. I undervisningen i romani ska barnen bekanta sig med det romska språket och den romska kulturen, deras ordförråd ska utvidgas och de ska uppmuntras att använda språket i olika kommunikationstillfällen.

Förskoleundervisning för teckenspråkiga barn genomförs i första hand i en skild grupp för teckenspråkiga eller i en grupp, som består av teckenspråkiga barn och barn som använder talat språk. Teckenspråket kan vara barnets modersmål, första språk eller andra språk. Barnen som använder teckenspråk kan vara döva, ha en hörselnedsättning eller vara hörande. Målet för förskoleundervisningen för teckenspråkiga barn är att stödja och stärka barnens språkliga och kulturella identiteter genom att ge dem möjlighet att använda och tillägna sig det finlandssvenska eller finska teckenspråket i samarbete med vårdnadshavarna. Målet är också att förbättra barnens förmåga att komma till rätta i olika språkmiljöer samt stärka teckenförrådet och kunskaperna i det finlandssvenska eller finska teckenspråket.

I förskoleundervisningen ska flerspråkiga barn, inklusive barn som har svenska och finska som hemspråk, få stöd för att utveckla sina språkkunskaper, sina språkliga och kulturella identiteter och sin självkänsla. Utvecklingen av kunskaperna i undervisningsspråket svenska eller finska ska främjas inom de olika områdena som barnets språkliga kunskaper och färdigheter omfattar, med hänsyn till barnens behov och förutsättningar. Med hjälp av mångsidiga kommunikationssituationer och lärmiljöer ska barnen ges möjligheter att använda och tillägna sig undervisningsspråket. Ett konkret språk och ett uttrycksförråd som

används i vardagen ska vara utgångspunkten för att tillägna sig språket. Förmågan att förstå och producera språk ska knytas samman.

En del barn med invandrabakgrund blir bekanta med den finländska kulturen och det svenska eller finska språket först då de börjar i förskoleundervisningen. Förskoleundervisningen stöder barnets integration i det finländska samhället. Vårdnadshavarna ska informeras om den finländska förskoleundervisningens mål, innehåll och metoder. Tillsammans med vårdnadshavarna ska man diskutera om familjens språkliga miljö, språkval, förandet av en flerspråkig och mångkulturell identitet samt om betydelsen av modersmålet eller modersmålen och skedena i språkutvecklingen.

Vid försöksverksamhetsställena kan man stödja lärandet i undervisningsspråket hos barn med invandrabakgrund genom att ordna undervisning i svenska eller finska som andraspråk för dem. Undervisningen ska fortskrida målinriktat och vara pedagogiskt planerad och handledd verksamhet som grundar sig på barnens behov. Undervisningen ska genomföras i de dagliga kommunikationssituationerna i den tvååriga förskoleundervisningen och i samband med genomförandet av de olika lärområdenas innehåll.

I mån av möjlighet skapas även tillfällen där barnen kan använda och utveckla sina kunskaper i sitt eget eller sina egna modersmål. Det egna modersmålet och att lära sig svenska eller finska ligger till grund för barnets funktionella två- och flerspråkighet. Ansvaret för att upprätthålla och utveckla barnets modersmål – ett eller flera – och kultur ligger i första hand hos barnets familj.

Vid behov används tolk i diskussion med vårdnadshavare för att garantera ömsesidig förståelse.

I förskoleundervisning på två språk ska man följa beskrivningarna i kapitel 4.4 i Grunderna för förskoleundervisningens läroplan (2014).

5. STÖD FÖR BARNETS VÄXANDE OCH LÄRANDE

I försöket med tvåårig förskoleundervisning iaktas de bestämmelser om barnets växande och lärande som i enlighet med lagen om grundläggande utbildning föreskrivs i Grunderna för förskoleundervisningens läroplan 2014.

5.1 Principerna för stöd

Barn som deltar i förskoleundervisning omfattas av stöd för växande och lärande enligt lagen om grundläggande utbildning. Enligt lagen har barnen rätt att få tillräckligt stöd genast när behov uppstår. Det finns tre nivåer av stöd för växande och lärande: allmänt, intensifierat och särskilt stöd. Stödformer som nämns i lagen om grundläggande utbildning är till exempel specialundervisning på deltid, tolknings- och assistenttjänster samt särskilda hjälpmedel. Stödformerna kan användas på alla nivåer av stöd, antingen enskilt eller samtidigt så att de kompletterar varandra. Stödet ska vara flexibelt, långsiktigt planerat och förändras enligt behovet av stöd. Stödet ska ges så länge, på den nivå och i den form som det behövs. Det är viktigt att behovet av stöd identifieras och att stöd för växande och lärande ges i ett tidigt skede för att förhindra att problemen växer och blir mera komplicerade.

Stödet för växande och lärande ska ordnas utgående från såväl det enskilda barnets som barngruppens styrkor respektive behov i anknytning till lärande och utveckling. Det är viktigt att i förskoleundervisningen se till att alla barn får uppleva att de lyckas i lärandet och som medlemmar i gruppen. Det stöder barnens

positiva uppfattning om sig själva. Mångsidig respons och information om lärandet ska metodiskt användas för att uppmuntra och handleda barnen. På det viset blir barnen medvetna om hur lärandet framskrider.

Stödet för växande och lärande innebär både lösningar som berör hela gruppen och lärmiljöerna samt lösningar som möter barnens individuella behov. Särskild vikt ska läggas vid att lärandet framskrider så obehindrat som möjligt och att inlärningssvårigheter förebyggs och upptäcks i ett tidigt skede.

Yrkesövergripande samarbete mellan lärarna, speciallärare, övrig förskolepersonal och andra sakkunniga är viktigt för att behovet av stöd ska upptäckas och när stödet planeras och genomförs. Vilka sakkunniga som ska delta i samarbetet avgörs från fall till fall.

Principen är att behovet av stöd ska bedömas och beslut om stöd enligt lagen om grundläggande utbildning fattas så fort som möjligt efter att förskoleundervisningen inletts. Ofta har barnets behov av stöd observerats redan innan förskoleundervisningen inletts. Samarbete mellan förskoleundervisningen, barnets tidigare småbarnspedagogik, rådgivningen och vårdnadshavarna bidrar till kontinuitet i barnets välbefinnande och lärande. Information om stödåtgärder som barnet eventuellt fått före förskolan ska utnyttjas i förskoleundervisningen.

När behovet av stöd bedöms ska först de befintliga arbetssätten, undervisningsarrangemangen och lärmiljöerna samt hur de lämpar sig för barnet granskas. Utifrån det bedöms om man genom att ändra på dem kunde hitta bättre pedagogiska lösningar för barnet.

Barnet ska i första hand ges stöd i den egna förskolegruppen genom olika flexibla arrangemang, om inte barnets bästa nödvändigtvis förutsätter att barnet flyttas till en annan grupp eller enhet. Om barnet utöver förskoleundervisning också använder andra tjänster inom småbarnspedagogiken, ska förskolepersonalen och den övriga personalen inom småbarnspedagogiken samarbeta i frågor som gäller stödet för barnets växande och lärande. Det är viktigt att information om barnets behov av stöd och det stöd barnet fått i förskolan också överförs till den grundläggande utbildningen. Utbildningsanordnarna ansvarar för att skapa och utveckla smidiga rutiner för informationsöverföring.

5.2 Samarbete med vårdnadshavaren i samband med stöd

Undervisningen och fostran ska ordnas i samarbete med vårdnadshavarna så att varje barn får undervisning, handledning och stöd enligt sin utvecklingsnivå och sina behov. När ett barn har behov av stöd ökar betydelsen av samarbete med vårdnadshavaren. Förskolepersonalen ska känna till de lagar och bestämmelser som gäller samarbetet med vårdnadshavaren i anslutning till barnets stöd. Det är bra att informera alla vårdnadshavare om möjligheten att få stöd och om de centrala principerna för stöd. Barnen ska delta i samarbetet på ett ändamålsenligt och för dem lämpligt sätt.

Det är viktigt att förskolepersonalen kontaktar vårdnadshavaren genast om det framgår att ett barn har problem i utvecklingen eller lärandet eller om det finns risk för att barnets välbefinnande äventyras. Vårdnadshavaren ska ges tillräcklig information om till exempel hur barnets ärenden behandlas, hur uppgifter fås och lämnas ut samt om sekretessrelaterade frågor. Vårdnadshavaren ska uppmuntras att för sin del stödja sitt barn i att nå sina mål. Målet är att handla i samförstånd med barnet och vårdnadshavaren. Det är bra att vårdnadshavarna vet att varken de eller barnet kan vägra att ta emot stöd för växande och lärande och att deras samtycke inte behövs för att bedöma behovet av stöd eller för att planera stödet. Barnet kan också behöva stöd inom den individuella elevvården. Detta stöd grundar sig på frivillighet och förutsätter vårdnadshavarens samtycke (se kapitel 6 Elevvård).

5.3 Allmänt stöd

Förskoleundervisning av hög kvalitet lägger grund för barnets växande, lärande och välbefinnande. Svårigheter ska förebyggas till exempel genom olika slags arbetssätt och pedagogiska metoder, flexibel gruppindelning och samarbete mellan lärarna och den övriga personalen. Undervisningen ska ta hänsyn till både gruppens och det enskilda barnets behov.

Det första sättet att möta ett barns behov av stöd är allmänt stöd. Det innebär i allmänhet att enstaka stödåtgärder sätts in för att påverka situationen i ett så tidigt skede som möjligt. Allmänt stöd ska ges genast när behovet av stöd uppstår och det krävs inga särskilda undersökningar eller beslut för att påbörja stödet.

Att utvärdera behovet av stöd och ge det stöd som behövs ska ingå i all fostran och undervisning. Stödet ska ordnas genom samarbete mellan lärarna och den övriga förskolepersonalen och i nära samarbete med vårdnadshavaren och barnet. Inom det allmänna stödet ska barnets behov av stöd mötas till exempel med hjälp av material och redskap som lämpar sig för barnets individuella behov samt undervisningsprogram som är avsedda för förskoleundervisningen och specialundervisning på deltid. En plan för barnets lärande kan användas i samband med allmänt stöd.

5.4 Intensifierat stöd

Ett barn som behöver regelbundet stöd eller flera olika former av stöd samtidigt ska utgående från en pedagogisk bedömning ges intensifierat stöd i enlighet med en plan för barnets lärande. Intensifierat stöd ges då det allmänna stödet inte är tillräckligt och så länge barnet behöver det. Det intensifierade stödet ska planeras som en helhet. Stödet är mera omfattande och mera långsiktigt än det allmänna stödet. Barnet behöver ofta även flera former av stöd. Inom det intensifierade stödet kan alla former av stöd inom

förskoleundervisningen användas, med undantag av den specialundervisning som ges på basis av ett beslut om särskilt stöd.

Stödet ska ordnas genom samarbete mellan lärarna och förskolans övriga personal. Läraren ska ge barnet och vårdnadshavaren respons om barnets framsteg samt lyssna och ta hänsyn till deras åsikter. Under den tid barnet får intensifierat stöd ska läraren i samråd med vårdnadshavaren regelbundet följa upp barnets lärande och välbefinnande. Om det utifrån en bedömning konstateras att behovet av stöd har förändrats eller att barnet inte har nytta av det stöd som ges, ska planen för barnets lärande uppdateras så att den motsvarar den nya situationen.

Intensifierat stöd ges i regel ända tills förskoleundervisningen avslutas. Eftersom man i allmänhet inte på en kort tid kan konstatera vilken effekt stödet haft, är det under förskoletiden sällan nödvändigt att fatta ett beslut om särskilt stöd för ett barn som får intensifierat stöd.

Pedagogisk bedömning

Intensifierat stöd ska grunda sig på en pedagogisk bedömning. I den skriftliga pedagogiska bedömningen ska beskrivas

- barnets växande och lärande som helhet ur förskolepersonalens, vårdnadshavarens och barnets synvinkel
- det allmänna stöd som barnet har fått och en bedömning av vilken effekt olika former av stöd har haft

- barnets intressen, styrkor, inlärningsfärdigheter och specifika behov i anslutning till växande och lärande
- en bedömning av vilka pedagogiska stödåtgärder, stödåtgärder som gäller lärmiljön, handledning, elevvård, eller andra stödåtgärder som kan stödja barnet
- en bedömning av barnets behov av intensifierat stöd.

Samarbetet med barnet och vårdnadshavaren är viktigt för att behoven ska kunna utredas och stödet planeras och genomföras på bästa sätt. Läraren eller flera lärare tillsammans gör den skriftliga pedagogiska bedömningen. Vid behov anlitas också andra sakkunniga. Ifall barnet har en plan för småbarnspedagogik, en habiliteringsplan eller andra planer som stöder barnets förskoleundervisning, ska de tillämpas med vårdnadshavarens tillstånd.

Inledandet och ordnandet av intensifierat stöd och vid behov återgången till allmänt stöd ska behandlas utgående från den pedagogiska bedömningen som grundar sig på yrkesövergripande samarbete med yrkesutbildade personer inom elevvården. Behandlingen förutsätter inte vårdnadshavarens tillstånd. Uppgifterna om behandlingen av ärendet ska dokumenteras på det sätt som utbildningsanordnaren bestämt, till exempel i den skriftliga pedagogiska bedömningen.

Plan för barnets lärande inom intensifierat stöd

Stödet som barnet får inom det intensifierade stödet ska antecknas i en plan för barnets lärande. Planen för barnets lärande ska basera sig på en godkänd läroplan och ska beskriva målen för barnets växande och lärande och vilka undervisningsarrangemang, stöd- och handledningsåtgärder som barnet behöver.

Målet är att ge barnet förutsättningar att nå sina mål. Den plan för barnets lärande som ska utarbetas inom intensifierat stöd ska bygga på information som tagits fram i samband med en pedagogisk bedömning.

Planen ska utarbetas tillsammans med barnet och vårdnadshavaren, om det inte finns något uppenbart hinder för det. Vid behov anlitas också andra sakkunniga. Ifall barnet har en plan för småbarnspedagogik, en habiliteringsplan eller andra planer som stöder barnets förskoleundervisning, ska de tillämpas med vårdnadshavarens tillstånd. I samband med att planen för barnets lärande utarbetas, avtalas också om uppföljningen av hur målen nås samt när och hur ofta planen ska ses över. Om det sker förändringar i barnets situation, ska planen alltid justeras så att den motsvarar behovet av stöd.

Planen för barnets lärande som ska utarbetas inom det intensifierade stödet ska innehålla följande uppgifter i enlighet med vad som förutsätts för att ordna förskoleundervisning och stöd för barnet:

Mål för barnets välbefinnande, växande och lärande

- barnets uppfattning om sina mål och intressen
- barnets styrkor, inlärningsförutsättningar och specifika behov i anslutning till växande och lärande
- barnets mål i anslutning till lärande, arbets- och kommunikationsfärdigheter

Pedagogiska lösningar

- lösningar som gäller lärmiljöerna

- lösningar i anslutning till barnets stöd, såsom flexibel gruppindelning, kompanjonundervisning, undervisningsmetoder, arbetssätt och sätt att kommunicera
- specialundervisning på deltid som ges barnet
- mål och åtgärder för handledning av barnet

Samarbete och tjänster som stödet förutsätter

- stöd av elevvården och andra sakkunniga samt ansvarsfördelningen mellan olika aktörer
- tolknings- och biträdestjänster enligt lagen om grundläggande utbildning som förutsätts för att barnet ska kunna delta i förskoleundervisningen, övriga undervisningstjänster, särskilda hjälpmedel samt ansvarsfördelningen mellan de olika aktörerna
- samarbetet med barnet och vårdnadshavaren, det stöd som vårdnadshavaren ger
- barnets eventuella deltagande i övrig småbarnspedagogik och en beskrivning av samarbetet med den som ordnar verksamheten

Uppföljning och utvärdering av stödet

- uppföljning av hur målen i planen för barnets lärande nås, utvärdering av åtgärdernas effekt och tidpunkter för utvärderingen
- granskning av planen för barnets lärande samt tidpunkt för granskningen
- vilka personer som varit med och utarbetat planen

I planen för barnets lärande ska barnets personliga egenskaper inte beskrivas.

5.5 Särskilt stöd

Särskilt stöd ska ges barn som annars inte i tillräcklig utsträckning kan uppnå målen för växande, utveckling eller lärande. Barnets förutsättningar har kunnat försämrats på grund av exempelvis en funktionsvariation eller en allvarlig sjukdom. Syftet med det särskilda stödet är att ge barnet ett övergripande och systematiskt stöd för växande och lärande och att främja barnets förutsättningar för lärande. Också ett barn som får särskilt stöd ska få uppleva glädje över att lyckas och lära sig. Detta stärker barnets självkänsla och motivation att lära sig.

Ett beslut om särskilt stöd kan fattas under tiden i förskoleundervisning eller innan förskoleundervisningen eller den grundläggande utbildningen inleds. Ett beslut om särskilt stöd kan fattas utan föregående pedagogisk utredning eller intensifierat stöd, om det ur en psykologisk eller medicinsk bedömning framgår att undervisningen för barnet till följd av en funktionsvariation, sjukdom, försenad utveckling, störningar i känslolivet eller någon annan motsvarande orsak inte kan ordnas på annat sätt.

Särskilt stöd innefattar specialundervisning och annat stöd som barnet behöver och har rätt till enligt lagen om grundläggande utbildning. Specialundervisningen och det övriga stöd som barnet får ska bilda en systematisk helhet. Alla former av stöd som fastställs i lagen om grundläggande utbildning kan användas. Utbildningsanordnaren ska se till att det finns tillgång till specialpedagogisk kompetens när ett barn ges särskilt stöd.

Ett barn som fått ett beslut om särskilt stöd ska ges specialundervisning i enlighet med en individuell plan för hur undervisningen ska ordnas (IP) som utarbetas för barnet. Syftet med de pedagogiska lösningarna i specialundervisningen är i första hand att säkerställa barnets lärande. De pedagogiska lösningarna kan till exempel gälla undervisningen och arbetssätten eller materialen och redskapen.

Utöver de pedagogiska lösningarna i specialundervisningen som stöder lärandet, har ett barn som får särskilt stöd också rätt till annat stöd i förskoleundervisningen. Sådant stöd är exempelvis individuell elevvård, tolknings- och biträdestjänster samt särskilda hjälpmedel.

Pedagogisk utredning

Innan ett beslut om särskilt stöd fattas ska utbildningsanordnaren göra en pedagogisk utredning om barnet. Utbildningsanordnaren ska utse ett organ, en tjänsteman eller anställd som tar fram en skriftlig utredning

- om barnets framsteg i lärandet av de lärare som ansvarar för barnets förskoleundervisning
- om det intensifierade stöd som barnet fått, och om barnets helhetssituation som sammanställts genom yrkesövergripande samarbete med yrkesutbildade personer inom elevvården.

Utgående från dessa två utredningar gör utbildningsanordnaren en bedömning av barnets behov av särskilt stöd. Den helhet som de två utredningarna och den bedömning som gjorts utifrån dem utgör kallas för pedagogisk utredning.

I den skriftliga pedagogiska utredningen beskrivs

- hur barnets lärande framskrider
- barnets växande och lärande som helhet ur förskolepersonalens, vårdnadshavarens och barnets synvinkel
- det intensifierade stöd som barnet har fått och en bedömning av vilken effekt olika former av stöd har haft
- barnets styrkor och intressen, barnets inlärningsfärdigheter och specifika behov i anslutning till växande och lärande
- en bedömning av vilka pedagogiska stödåtgärder, stödåtgärder som gäller lärmiljön, handledning, elevvård, eller andra stödåtgärder som kan stödja barnet
- en bedömning av behovet av särskilt stöd.

Den pedagogiska utredningen ska göras utgående från barnets eventuella tidigare pedagogiska bedömning och plan för barnets lärande. Samarbetet med barnet och vårdnadshavaren är viktigt för att behoven ska kunna utredas och stödet planeras och genomföras på bästa sätt.

För beredningen av ett beslut om särskilt stöd behövs utöver en pedagogisk utredning eventuellt också andra utlåtanden, såsom ett psykologiskt eller medicinskt utlåtande eller en motsvarande social utredning. Ifall barnet har en plan för småbarnspedagogik, en habiliteringsplan eller andra planer som stöder barnets förskoleundervisning, ska de tillämpas med vårdnadshavarens tillstånd.

Beslut om särskilt stöd

För att ge särskilt stöd måste utbildningsanordnaren fatta ett skriftligt beslut. Innan beslutet om särskilt stöd fattas ska utbildningsanordnaren höra barnet och vårdnadshavaren. Beslutet ska fattas i enlighet med förvaltningslagen. Beslutet om särskilt stöd ska beskriva barnets huvudsakliga undervisningsgrupp, eventuella tolknings- och biträdestjänster, andra tjänster som barnet behöver samt vid behov undantagsarrangemang i förskoleundervisningen. En besväransvisning ska fogas till beslutet, eftersom vårdnadshavarna har rätt att söka ändring i beslutet genom besvär. Ett beslut ska alltid motiveras⁸⁴. Motiveringarna till beslutet ingår i allmänhet i den pedagogiska utredningen och i eventuella utlåtanden.

Ett beslut om särskilt stöd kan fattas innan förskoleundervisningen eller den grundläggande utbildningen inleds eller under tiden sådan utbildning pågår utan föregående pedagogisk utredning eller intensifierat stöd, om det ur en psykologisk eller medicinsk bedömning framgår att undervisningen för barnet till följd av en funktionsvariation, sjukdom, försenad utveckling, störningar i känslolivet eller någon annan motsvarande orsak inte kan ordnas på annat sätt. Vanligtvis fattas ett beslut om särskilt stöd tidigast när förskoleundervisningen inleds. Endast för barn som omfattas av förlängd läroplikt måste beslutet fattas när barnet är fem år. Ifall ett beslut om särskilt stöd fattas under förskoletiden utan att barnet fått intensifierat stöd, ska beslutet grunda sig på en omvärdering av barnets situation, till exempel till följd av en olycka eller svår sjukdom.

Enligt lagen om grundläggande utbildning ska behovet av särskilt stöd alltid granskas då barnets behov av stöd förändras på de punkter som bestäms i beslutet om särskilt stöd. Att granska behovet under förskoletiden innebär i allmänhet att ändra på en viss sak i beslutet om särskilt stöd. Det kan till exempel gälla biträdestjänster eller särskilda hjälpmedel. För granskningen görs en ny pedagogisk utredning om barnet. Om barnet inte längre behöver särskilt stöd, ska ett beslut fattas om att stödet avslutas. Barnet övergår därefter till intensifierat stöd. Eftersom man i allmänhet inte på en kort tid kan konstatera vilken effekt stödet haft, är det ovanligt att det särskilda stödet avslutas under barnets förskoletid.

Individuell plan för hur undervisningen ska ordnas

För verkställandet av ett beslut om särskilt stöd ska en individuell plan för hur undervisningen ska ordnas (IP) utarbetas för barnet. Planen ska beskriva hur barnet ges undervisning och annat stöd i enlighet med beslutet om särskilt stöd. IP är en skriftlig plan som beskriver målen för barnets förskoleundervisning och lärande, undervisningens innehåll, de pedagogiska metoderna och hurdan stöd barnet behöver.

IP ska alltid utarbetas i samband med särskilt stöd och bygger på information som tagits fram i samband med en pedagogisk utredning. IP ska utarbetas utgående från barnets eventuella tidigare plan för lärande. Ifall barnet har en plan för småbarnspedagogik, en habiliteringsplan eller andra planer som stöder barnets förskoleundervisning, ska de tillämpas med vårdnadshavarens tillstånd. Barnets lärare ska utarbeta planen tillsammans med barnet och vårdnadshavaren, om det inte finns något uppenbart hinder för det. Vid behov anlitas också andra sakkunniga.

IP som utarbetas i samband med särskilt stöd ska innehålla följande uppgifter i enlighet med vad som förutsätts för att ordna förskoleundervisning och stöd för barnet:

Mål för barnets välbefinnande, växande och lärande

- barnets uppfattning om sina mål och intressen
- barnets styrkor, inlärningsförutsättningar och specifika behov i anslutning till växande och lärande

- mål som anknyter till barnets lärande, arbetsfärdigheter och utveckling, såsom kunskapsmässiga, sociala, motoriska, språkliga och emotionella mål

Pedagogiska lösningar

- lösningar som gäller lärmiljöerna
- lösningar i anslutning till barnets stöd, såsom flexibel gruppindelning, kompanjonundervisning, undervisningsmetoder, arbetssätt och sätt att kommunicera
- specialundervisning som barnet erbjuds
- mål och åtgärder för handledning av barnet

Samarbete och tjänster som stödet förutsätter

- stöd av elevvården och andra sakkunniga samt ansvarsfördelningen mellan olika aktörer
- tolknings- och biträdestjänster i enlighet med beslutet om särskilt stöd, övriga undervisningstjänster, särskilda hjälpmedel samt ansvarsfördelningen mellan de olika aktörerna
- samarbetet med barnet och vårdnadshavaren, det stöd som vårdnadshavaren ger
- barnets eventuella deltagande i övrig småbarnspedagogik och en beskrivning av samarbetet med den som ordnar verksamheten
- en beskrivning av hur barnets transport till och från förskolan ordnas och vem som ansvarar för den samt av den handledda verksamheten och övervakningen som ordnas när barnet väntar på transport Uppföljning och utvärdering av stödet
- bedömning av barnets välbefinnande och lärande som helhet i samråd med barnet och vårdnadshavaren
- uppföljning av hur målen i IP nås, utvärdering av vilken effekt åtgärderna haft samt tidpunkter för utvärderingen
- granskning av IP samt tidpunkt för granskningen
- vilka personer som varit med och utarbetat planen

I IP ska barnets personliga egenskaper inte beskrivas. IP kan innehålla en bilaga med vårdnadshavarens specifika tillstånd att överlåta information.

IP ska vid behov ses över så att den motsvarar barnets behov, dock minst en gång per läsår. Planen ska alltid ses över då barnets behov av stöd eller målen för undervisningen förändras. Om man beslutar att avsluta det särskilda stödet, ska en plan för barnets lärande utarbetas och barnet övergår till intensifierat stöd.

Förlängd läroplikt

Om det är uppenbart att ett barn på grund av en funktionsvariation eller sjukdom inte på nio år kan nå de mål som ställts upp för den grundläggande utbildningen, blir barnet läropliktigt ett år tidigare än vad som bestäms i lagen om grundläggande utbildning. Läroplikten upphör när den grundläggande utbildningens

lärokurs har fullgjorts eller när det har förflutit 11 år sedan läroplikten för barnet som omfattas av förlängd läroplikt började. För barn som omfattas av förlängd läroplikt kan förskoleundervisningen omfatta ett eller två år. Syftet är att förbättra barnets förutsättningar att klara den grundläggande utbildningen så bra som möjligt.

Barn med svår funktionsnedsättning omfattas av förlängd läroplikt. Också en svår sjukdom kan vara orsak till förlängd läroplikt. Ett beslut om förlängd läroplikt fattas i allmänhet innan barnet blir läropliktigt. Då ska också ett beslut om särskilt stöd för barnet fattas. En IP ska utarbetas för barnet då förskoleundervisningen inleds. Varje barn har rätt till förskoleundervisning året innan läroplikten börjar. Barn som omfattas av förlängd läroplikt har rätt till förskoleundervisning från och med början av höstterminen det år barnet fyller fem år. Ett beslut om förlängd läroplikt behövs innan förskoleundervisningen inleds för att rätten ska kunna uppfyllas.

Sektorsövergripande samarbete är en förutsättning för att ett barn ska kunna hänvisas till stöd i ett tillräckligt tidigt skede. Barnets vårdnadshavare ska i tillräckligt god tid få information om de olika alternativen av förlängd läroplikt och om konsekvenserna av olika val. Vårdnadshavaren avgör om barnet ska delta i den förskoleundervisningen som föregår läroplikten. Hur länge barnet ska gå i förskola och när barnet ska inleda den grundläggande utbildningen ska planeras utgående från barnets framsteg, behov av stöd och situation som helhet.

Förskoleundervisningen för barn som omfattas av förlängd läroplikt kan ordnas på tre olika sätt:

- Barnet börjar i förskoleundervisning som föregår läroplikten det år barnet fyller fem år, fortsätter följande år inom den läropliktsenliga förskoleundervisningen och inleder därefter den grundläggande utbildningen.
- Barnet inleder den förlängda läropliktsenliga förskoleundervisningen det år barnet fyller sex år, deltar i förskoleundervisningen ett år och inleder därefter den grundläggande utbildningen.
- Barnet inleder den förlängda läropliktsenliga förskoleundervisningen det år barnet fyller sex år och deltar i förskoleundervisningen två år. Barnet inleder då den grundläggande utbildningen ett år senare än vad som föreskrivs, det vill säga det år barnet fyller åtta år. Ett separat förvaltningsbeslut ska fattas om den grundläggande utbildningen inleds senare än vad som föreskrivs.

5.6 Stödformer som fastställs i lagen om grundläggande utbildning

Specialundervisning på deltid

Ett barn som har svårigheter i sitt lärande eller sin skolgång har rätt att få specialundervisning på deltid vid sidan om den övriga förskoleundervisningen. Specialundervisning på deltid ges barn som till exempel har språkliga, matematiska eller motoriska svårigheter eller svårigheter med självkontroll, uppmärksamhet eller sociala färdigheter. Målet med specialundervisningen på deltid är att stärka barnets förutsättningar för lärande och förebygga svårigheter i utvecklingen och lärandet. Specialundervisning på deltid ska ges på alla nivåer av stöd.

Specialundervisningen på deltid ska ordnas flexibelt som kompanjonundervisning, i en liten grupp eller som individuell undervisning. Alla vårdnadshavare ska informeras om hur specialundervisning på deltid genomförs i förskolan. Förskolepersonalen ska tillsammans och i samråd med barnet och vårdnadshavaren

planera specialundervisningen på deltid samt bedöma behovet och effekten av undervisningen i fråga. Målen för och innehållet i specialundervisningen på deltid ska integreras i barnets övriga undervisning.

Tjänster och särskilda hjälpmedel som förutsätts för att kunna delta i undervisningen

Ett barn har på alla nivåer av stöd rätt att avgiftsfritt få de tolknings- och biträdestjänster, övriga undervisningstjänster och särskilda hjälpmedel som förutsätts för att barnet ska kunna delta i undervisningen. Syftet är att garantera barnet grundläggande förutsättningar för växande och lärande samt tillgängliga lärmiljöer med möjlighet till socialt samspel.

Ett barn ska vid behov få tolkning på grund av till exempel hörselnedsättning eller specifika språkliga svårigheter. Barnet kan också ha behov av kommunikationsmetoder som stöder eller ersätter tal, till exempel olika symbolsystem. För barn som använder teckenspråk kan man vid behov använda en teckenspråkstolk eller en assistent som behärskar teckenspråk som stöd för barnets kommunikation. För barn med olika grader av hörselnedsättning kan också andra tolkningsmetoder än teckenspråkstolkning komma i fråga. För barn med specifika språkliga svårigheter används en taltolk eller en assistent som behärskar metoder som stöder och ersätter tal. Även läraren kan stödja barnets kommunikation med hjälp av tecken eller andra symboler.

Det stöd som assistenten ger ska hjälpa barnet att klara sig självständigt, ta egna initiativ och utveckla en positiv självkänsla. Assistentens stöd kan riktas till ett enskilt barn eller till hela förskolegruppen. Lärares uppgift är att planera, undervisa, stödja och utvärdera barnets och hela gruppens lärande och arbete.

Biträdet ska handleda och stödja barnet i dagliga situationer och hjälpa barnet att utföra uppgifter enligt lärares eller andra sakkunnigas anvisningar. Lärarna och biträdena ska planera och utvärdera sitt arbete tillsammans och vid behov med den övriga förskolepersonalen.

Ett barn kan behöva särskilda hjälpmedel för att se, höra, röra sig eller för något annat fysiskt behov. Barnet kan också ha specifika behov för lärandet. I sådana fall kan man till exempel använda olika datatekniska tillämpningar, talböcker, konkretiseringsmaterial i matematik eller hjälpmedel som stöder koncentrationen. De som arbetar med barnet ska vara tillräckligt insatta i användningen av de hjälpmedel som behövs för att barnet ska kunna delta i förskoleundervisningen och genom samarbete med andra sakkunniga handleda barnet och vårdnadshavaren i användningen av hjälpmedlen. Hjälpmedlen ska användas systematiskt och användningen och behovet ska utvärderas regelbundet.

De som arbetar med barnet ska tillsammans och vid behov med hjälp av andra sakkunniga planera användningen av de tjänster och hjälpmedel som förutsätts för att barnet ska kunna delta i förskoleundervisningen. Stödet för barnet kan förutsätta specialkompetens som inte är tillräcklig hos personalen vid den egna förskoleenheten. I sådana fall utnyttjas till exempel lär- och handledningscenter som erbjuder tjänster för barnen och utbildning och konsultation för personalen.

Utbildningsanordnaren beslutar om tolknings- och biträdestjänster och om övriga undervisningstjänster och särskilda hjälpmedel. Barnets lärare och elevvårdspersonalen bedömer tillsammans behovet och omfattningen av de tjänster och hjälpmedel som barnet behöver. Även den information som fås av barnet och vårdnadshavaren och eventuella utlåtanden av utomstående experter utnyttjas. Behovet av tjänster och hjälpmedel för barn som får intensifierat stöd ska beskrivas i en pedagogisk bedömning. Om barnet får särskilt stöd, ska behovet av tjänster och särskilda hjälpmedel bedömas i en pedagogisk utredning och fastställas i ett beslut om särskilt stöd. För ett barn som får allmänt och intensifierat stöd ska ett

förvaltningsbeslut fattas om de tjänster och särskilda hjälpmedel som barnet behöver. Användningen av tjänster och hjälpmedel ska beskrivas i en plan för barnets lärande eller i en IP.

5.7 Stöd för barnets växande och lärande

I Hangö skall undervisning och fostran utgå från varje barns rätt att lyckas och utvecklas som ett lärande barn. Man strävar till så mångsidigt och tidigt insatt stöd som möjligt inom ramen för de resurser som finns.

Vid övergången från småbarnspedagogik till förskola ligger ansvaret att överföra information vad gäller barnets lärande eller välmående på den givande parten. Lärare inom småbarnspedagogik, daghemsföreståndare och lärare inom specialpedagogik går igenom eventuella stödbehov då barnen förflyttas från småbarnspedagogik till förskolan. Ansvaret ligger på varje enskilt daghem att sammankalla till en överlåtelseträff.

Barnets stöd bör vara flexibelt samt planerat på långsikt. Stöd kan vid behov förändras. Det eventuella stöd som barnet har fått i förskolan utvärderas tillsammans med vårdnadshavare och eventuella övriga samarbetspartner då förskolan avslutas.

Vid övergången från förskola till skola ligger ansvaret på den givande parten. Förskolans elevvårdsteam (speciallärare inom småbarnspedagogik, lärare inom småbarnspedagogik, föreståndare, kurator och psykolog) diskuterar eventuella svårigheter med skolans elevvårdsrepresentanter.

Där behandlar man frågor som berör eventuella fortsatta undersökningar, skoluppskov, intensifierat- eller särskilt stödbehov.

Förskolan sammankallar ytterligare till ett överlåtelsemöte med den kommande skolans lärare och rektor innan förskolans läsår tar slut.

Allmänt stöd

Förskolans hela personal stöder förskolebarnets, lärande, positiva tillväxt och utveckling i samarbete med vårdnadshavare. Samarbetet med vårdnadshavarna förverkligas i samband med föräldrakvarter samt då vårdnadshavarna hämtar barnet till förskolan. Man strävar till en öppen och ärlig kommunikation på ett respektfullt sätt.

Varierande gruppindelning samt differentiering av undervisningen efter varje enskilt barns behov utgör det allmänna stödet i förskolan. Individuell handledning kan också inom det allmänna stödet vara nödvändig.

På hösten gör förskolläraren upp en plan för barnet tillsammans med vårdnadshavarna. Pedagogerna kan vid behov konsultera specialläraren inom småbarnspedagogik, förskolans kurator eller annan rådgivningspersonal vid eventuell oro angående barnets lärande eller välmående.

En kartläggning av barnets matematiska förmåga och begynnande läs- och skrivfärdigheter görs av förskolläraren på hösten. En kontrollerad teckningsiakttagelse görs också på hösten. Dessa kartläggningar utgör ett pedagogiskt verktyg och bildar en uppfattning om barnets eventuella stödbehov. På så sätt kan förskolläraren differentiera undervisningens innehåll så att barnets behov tas i beaktande. I januari görs en kartläggning av skolfärdigheter i samarbete med skolpsykologen.

Intensifierat stöd

Ifall det allmänna stödet inte räcker till gör förskolläraren eller den gruppansvariga en pedagogisk bedömning som man behandlar förskolans elevvårdsteam s.k. "pedagrupp". Där bestäms i ett mångprofessionellt forum om barnet har behov av att få intensifierat stöd. En plan för barnets lärande inom intensifierat stöd görs av förskolläraren, som vid behov kan konsultera specialläraren inom småbarnspedagogik eller en annan yrkesverksam person. Förskolläraren sammankallar till en föräldrakvart där man informerar om det stöd som planeras för barnet. En utvärdering av det erhållna stödet görs på våren. Förskolläraren ansvarar tillsammans med annan personal för att det intensifierade stödet ordnas samt för utvärderingen av vilken effekt det har haft. De stödåtgärder som ges inom intensifierat stöd är kvalitetsmässigt mera omfattande än vid allmänt stöd.

Särskilt stöd

Särskilt stöd omfattar de barn, för vilka det intensifierade stödet inte räcker till. Vägen till särskilt stöd går via allmänt och intensifierat stöd. Ett barn kan också om så krävs överföras direkt till särskilt stöd. Före särskilt stöd inleds gör förskolläraren tillsammans med behövliga experter en pedagogisk utvärdering som tar ställning till vad det särskilda stödet betyder i praktiken. En psykolog eller neurologutvärdering är nödvändig för att erhålla särskilt stöd. En individuell plan för barnets lärande inom särskilt stöd görs upp tillsammans med vårdnadshavare och förskolepersonal. Specialläraren inom småbarnspedagogik ansvarar för att den blir gjord. När ett barn behöver särskilt stöd i förskolan strävar man till att personalen kan få stöd och handledning av specialläraren inom småbarnspedagogik eller av skolans speciallärare.

Beslutet om att få särskilt stöd fattas av bildningsdirektören. Beslutet om särskilt stödbehov bör granskas senast i årskurs 2 / före avslutandet av åk 2.

Barn som omfattas av förlängd läroplikt kan börja sin läroplikt det läsår då barnet fyller fem år. Barnet hänvisas till förlängd läroplikt på basen av en psykolog- eller neurologbedömning och vårdnadshavare bör då ansöka om förlängd läroplikt. Beslutet om förlängd läroplikt fattas av bildningsdirektören.

6. ELEVVÅRD

I grunderna för förskoleundervisningens läroplan används begreppen elevvård, barn och förskoleundervisning, förskola eller förskoleenhet i stället för de i lagen om elev- och studerandevård använda begreppen elevhälsa, studerande och läroanstalt. I enlighet med lagstiftningen används begreppet utbildningsanordnare.

I takt med att barnens uppväxtmiljö och verksamhetsmiljön i förskolan förändras, har elevvården blivit en allt viktigare del av förskolans kärnverksamhet. Elevvården hänger nära samman med förskoleundervisningens uppdrag att skapa gynnsamma förutsättningar för barnets växande, utveckling och lärande. Elevvårdsarbetet ska utgå från barnets bästa.

Barnet har rätt att avgiftsfritt få den elevvård som behövs för att barnet ska kunna delta i förskoleundervisningen. Elevvården i förskoleundervisningen gäller också barn som omfattas av förlängd läroplikt. Elevvård innebär att främja och upprätthålla barnets lärande, goda psykiska och fysiska hälsa, sociala välbefinnande samt verksamhet som ökar förutsättningarna för dessa i förskoleundervisningen. Elevvården ska i första hand bestå av förebyggande, gemensam elevvård som stöder hela förskolegemenskapen. Utöver det har barnen också rätt till individuell elevvård. Yrkesövergripande

samarbete är centralt inom elevvården. Elevvårdsarbetet ska grunda sig på konfidentialitet och respekt för barnet och vårdnadshavaren samt på att man stöder deras delaktighet.

Elevvården i förskoleundervisningen och planerna som anknyter till den regleras i lagen om elev- och studerandevård. I detta kapitel beskrivs de centrala principerna för elevvården och målen för den elevvård som hör till undervisningsväsendet. Kapitlet innehåller även anvisningar om den lokala läroplanen och elevvårdsplanen för den enskilda enheten. Stödet för barnets växande och lärande som ingår i förskoleundervisningen beskrivs i kapitel 5.

6.1 Yrkesövergripande samarbete inom elevvården

Elevvården ska ordnas genom yrkesövergripande samarbete mellan undervisningsväsendet och social- och hälsovårdsväsendet så att elevvården bildar en fungerande och sammanhängande helhet. Elevvården ska genomföras i samarbete med barnet och barnets vårdnadshavare med hänsyn till barnets ålder och förutsättningar. Upptäcks problem i förskolan eller i anknytning till barnens välbefinnande ska man söka en lösning i samarbete med vårdnadshavarna.

Elevvården i förskoleundervisningen angår alla som arbetar i förskolan och de som ansvarar för elevvårdstjänsterna. Förskolans personal bär det primära ansvaret för välbefinnandet i förskolan. Till elevvårdstjänsterna hör psykolog- och kuratorstjänster samt hälsovårdstjänster som enligt hälso- och sjukvårdslagen ordnas som rådgivningsbyråttjänster för åldersgruppen. Dessa sakkunnigas arbetsuppgifter berör såväl barnet och barnets uppväxtmiljöer som samarbetet. Tjänsterna ska vara lätt tillgängliga. Tjänsterna ska ordnas inom lagstadgad tid.

Barnets vårdnadshavare ska informeras om den elevvård som finns att tillgå och anvisas att söka de elevvårdstjänster som de behöver. Barnets och vårdnadshavarens delaktighet i elevvården, systematiskt samarbete och information om elevvården ökar kännedomen om elevvården och sänker tröskeln att anlita

tjänsterna. Att personalen inom olika yrkesgrupper konsulterar varandra är en viktig arbetsmetod inom elevvården.

Målen, uppdragen och principerna för genomförandet av elevvården ska utgöra en sammanhängande helhet som sträcker sig från förskoleundervisningen till utbildningen på andra stadiet. Kommunikationen mellan förskoleundervisningen och den övriga småbarnspedagogiken och med den grundläggande utbildningen är viktig när man funderar över elevvårdens verksamhet. Enhetliga förfaringsätt stöder barnets hälsa, välbefinnande och lärande i de olika utvecklingsstadierna. Samarbetsstrukturerna, -formerna och -rutinerna för den yrkesövergripande elevvården ska utvecklas i förskolegemenskapen och med olika samarbetspartner. Utvecklingsarbetet förutsätter systematisk utvärdering av elevvården.

Elevvårdsgrupper

Utbildningsanordnaren ska tillsätta en styrgrupp för elevvården samt elevvårdsgrupper för de olika enheterna. Ärenden som gäller ett enskilt barn ska behandlas i en expertgrupp som ska tillsättas från fall till fall. Alla tre grupper ska ha sina egna uppgifter och en sammansättning som bestäms utgående från uppgiftern. Alla elevvårdsgrupper ska vara yrkesövergripande, vilket innebär att gruppen utöver undervisningspersonal också ska ha medlemmar som företräder hälsovårds- samt psykolog- och kuratorstjänster riktade till åldersgruppen i enlighet med vad ärendet som behandlas förutsätter.

Styrgruppen för elevvården ansvarar för den allmänna planeringen, utvecklingen, styrningen och utvärderingen av den enskilda utbildningsanordnarens elevvård. Styrgruppens uppgifter kan också skötas av någon annan för ändamålet lämplig grupp. Två eller flera utbildningsanordnare kan också ha en gemensam styrgrupp. Samma grupp kan också vara gemensam för flera utbildningsformer, såsom för förskoleundervisning och grundläggande utbildning.

Förskoleenhetens elevvårdsgrupp ansvarar för planeringen, utvecklingen, genomförandet och utvärderingen av elevvården i förskolan. Ifall förskoleundervisningen ordnas i anslutning till skolan, kan skolans elevvårdsgrupp också fungera som elevvårdsgrupp för förskoleundervisningen. Gruppen ska ledas av en person som utses av utbildningsanordnaren. Utbildningsanordnaren ska tillsammans med de sektorer som producerar elevvårdstjänster bestämma om gruppens sammansättning, uppgifter och förfaringsätt. Elevvårdsgruppen kan vid behov höra experter. Gruppens centrala uppgift är att främja välbefinnandet och tryggheten och säkerheten i förskolan och att genomföra och utveckla övrig gemensam elevvård.

En expertgrupp ska sammankallas för att utreda behovet av stöd och ordna elevvårdstjänster för ett enskilt barn eller en viss barngrupp. Gruppen sammankallas av den person i förskolepersonalen eller elevvården som ärendet på grund av personens arbetsuppgifter hör till. Gruppens yrkesövergripande sammansättning bestäms från fall till fall och utgående från ärendet som behandlas. Expertgruppen ska utse en ansvarsperson inom gruppen. För att utse experter till medlemmar i gruppen eller för att andra samarbetspartner eller närstående till barnet ska få delta i arbetet i gruppen förutsätts vårdnadshavarens samtycke.

6.2 Gemensam elevvård

Elevvården är en viktig del av verksamhetskulturen i förskolan. Till den gemensamma elevvården hör att följa upp, utvärdera och utveckla välbefinnandet i förskolan och förskolegrupperna. Dessutom ska man se till att förskolemiljön är hälsosam, trygg och fri från hinder. Gemensamma förfaringsätt ska utvecklas i samarbete med småbarnspedagogiken, rådgivningen och övriga kommunala myndigheter och aktörer som främjar barnens välbefinnande.

Att barnen och vårdnadshavarna är delaktiga och får sin röst hörd i frågor som gäller den gemensamma elevvården är viktigt och stärker välbefinnandet. Den gemensamma elevvården ska skapa förutsättningar för samhörighet, omsorg och öppen kommunikation i förskolan. Förfaringsätt som ökar delaktigheten hjälper också till att förebygga och upptäcka problem i ett tidigt skede och ordna det stöd som behövs.

Barnet har rätt till trygga lärmiljöer. Det innebär såväl fysisk och psykisk som social trygghet.

Utgångspunkten i förskoleundervisningen är att garantera barnens och personalens trygghet och säkerhet i alla situationer. En lugn atmosfär främjar arbetsron. Utbildningsanordnaren ska som en del av elevvårdsplanen för förskoleenheten utarbeta en plan för att skydda barnen mot våld, mobbning och trakasserier. Om det förekommit trakasserier, mobbning, diskriminering eller våld i förskolan eller på väg till eller från förskolan, ska läraren, daghemsföreståndaren eller rektorn informera vårdnadshavarna eller någon annan laglig företrädare för den som misstänks för detta och för den som utsatts för detta.

Omsorg om byggnaden, undervisningslokaler och undervisningsmaterial bidrar till en hälsosam och trygg miljö. Till främjande av trygghet och säkerhet hör också de förfaringsätt som gäller transporterna till och från förskolan, datasäkerheten och att förebygga olyckor. Ifall förskoleundervisningen ordnas i anslutning

till skolan, ska man vid undersökningar av en sund och trygg skolmiljö och välbefinnande även ta förskolan i beaktande.

6.3 Individuell elevvård

Med individuell elevvård avses

- de hälsovårdstjänster som enligt hälso- och sjukvårdslagen ordnas som rådgivningsbyråtjänster för åldersgruppen,
- psykolog- och kuratorstjänster inom elevvården,
- yrkesövergripande elevvård som gäller ett enskilt barn.

Målet med den individuella elevvården är att följa upp och främja barnets välbefinnande och lärande samt barnets växande, utveckling och hälsa som helhet. Elevvården i förskolan har stor betydelse för att kunna garantera tidigt stöd och förebygga problem. Barnens individuella förutsättningar, resurser och behov ska beaktas både när elevvårdsstödet planeras och i förskolans vardag.

Individuell elevvård i förskoleundervisningen förutsätter alltid vårdnadshavarens samtycke. Det är viktigt att stödja vårdnadshavarnas delaktighet och ta hänsyn till deras åsikter i fråga om individuell elevvård. Barnets delaktighet, egna önskemål och åsikter om åtgärder och lösningar som gäller hen ska beaktas enligt barnets ålder, utvecklingsnivå och förutsättningar. Kommunikationen ska vara öppen och präglas av respekt och förtroende. Elevvårdsarbetet ska ordnas så att barnet upplever situationen som rofylld och får sin röst hörd. Bestämmelser om sekretess och överlämnande av uppgifter ska följas i arbetet.

Också när det gäller stöd för ett enskilt barn ska behandlingen av ett ärende i en expertgrupp och gruppens sammansättning grunda sig på vårdnadshavarens samtycke. Med specifikt skriftligt samtycke av vårdnadshavaren får behövliga samarbetspartner inom elevvården eller närstående till barnet delta i behandlingen av ärendet. Medlemmarna i gruppen har dessutom rätt att be behövliga experter om råd i barnets ärende.

Behandlingen av ett enskilt barns ärende i en expertgrupp ska dokumenteras i en elevvårdsjournal. Den ansvariga i gruppen ska i elevvårdsjournalen anteckna de uppgifter som är nödvändiga för att ordna och genomföra den individuella elevvården. Anteckningarna kan också göras av andra medlemmar i expertgruppen. Journalen ska föras i fortlöpande och kronologisk form. Enligt lagen om elev- och studerandevård ska journalen innehålla följande uppgifter

- barnets namn, personbeteckning, hemkommun och kontaktinformation samt vårdnadshavarens eller en annan laglig företrädares namn och kontaktinformation
- datum för dokumenteringen samt vem som gjort den och hens yrkes- eller tjänsteställning
- vilka som deltagit i mötet och deras ställning
- vad ärendet gäller och vem som inlett ärendet
- vilka åtgärder som vidtagits medan barnets situation har utretts, såsom utlåtanden, undersökningar och utredningar

- vilka åtgärder som vidtagits, såsom samarbete med olika parter samt tidigare och nuvarande stödåtgärder
- uppgifter om behandlingen av ärendet vid gruppens möte, mötesbesluten och planen för verkställande av besluten
- vem som ansvarar för verkställandet och uppföljningen.

Om uppgifter i en elevvårdsjournal lämnas ut till en utomstående, ska det i handlingen dessutom antecknas vilka uppgifter som lämnats ut, till vem och på vilka grunder.

Elevvårdsjournaler och övriga dokument som man inom elevvården upprättat eller erhållit angående enskilda barn ska införas i ett elevvårdsregister. Utbildningsanordnaren ansvarar för behandlingen av personuppgifter och upprätthåller ifrågavarande register. Uppgifter som införts i elevvårdsregistret och som gäller ett enskilt barn eller någon annan enskild person är sekretessbelagda.

Hälsovårdspersonalen och psykologerna ska på föreskrivet sätt anteckna det individuella elevvårdsarbetet i en patientjournal och övriga journalhandlingar. Kuratorerna inom elevvården ska anteckna klientuppgifterna i en klientjournal.

Trots sekretessbestämmelserna har de som deltar i anordnandet och genomförandet av individuell elevvård för ett barn rätt att av varandra få och till varandra och till den myndighet som ansvarar för elevvården lämna ut sådana uppgifter som är nödvändiga för att den individuella elevvården ska kunna ordnas och genomföras. De har också rätt att få och till varandra och till barnets lärare, rektor eller daghemsföreståndare och utbildningsanordnaren lämna ut information som är nödvändig för att barnets förskoleundervisning ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt sätt. Den som lämnar ut information måste till exempel överväga om det handlar om information som är nödvändig för att garantera barnets eller de övriga barnens trygghet och säkerhet. Informationen kan till exempel gälla en sjukdom som barnet har som måste beaktas i undervisningssituationerna. Även om det finns en lagstadgad grund för att lämna ut information är det, med tanke på samarbetet och förtroendet, alltid bäst att i första hand be om vårdnadshavarens samtycke för att lämna ut sekretessbelagda uppgifter.

Om ett barn övergår till undervisning som ordnas av en annan utbildningsanordnare, ska den tidigare utbildningsanordnaren begära samtycke av barnets vårdnadshavare till att sådana sekretessbelagda uppgifter i elevvårdens klientregister som behövs för elevvårdens kontinuitet får överlämnas till den nya utbildningsanordnaren. Däremot ska uppgifter som är nödvändiga med tanke på undervisningen, trots sekretessbestämmelserna och utan dröjsmål, överlämnas till den nya anordnaren av förskoleundervisning eller grundläggande utbildning. Motsvarande uppgifter kan också ges på den nya anordnarens begäran.

6.4 Elevvårdsplaner

I förskoleundervisningen ska läroplanen också till den del den berör elevvården göras upp i samråd med de myndigheter som sköter uppgifter inom den kommunala social- och hälsovården. Beredningsarbetet ska ske i samarbete med vårdnadshavarna och vid behov också med andra myndighet. På lokal nivå består elevvårdsplanen av tre olika planer som tillsammans styr planeringen och genomförandet av elevvården. Planerna ska utarbetas genom yrkesövergripande samarbete. Planerna är

- en välfärdsplan för barn och unga i kommunen, där uppgifter om elevvården antecknas

- en beskrivning av elevvården i den lokala läroplanen
- en enhetsspecifik elevvårdsplan.

Avsnittet om elevvård i den lokala läroplanen och de enhetsspecifika elevvårdsplanerna ska utarbetas utgående från välfärdsplanen för barn och unga och övriga riktlinjer som gäller barns och ungas välbefinnande, hälsa och trygghet i kommunen.

6.5 Elevvård

De lokala målen och tillvägagångssätten för elevvården inom förskoleverksamheten

Läroplanen ska beskriva de lokala målen och tillvägagångssätten inom elevvården. Elevvårdsarbetet baseras på elevvårdslagen, Hangö stads välfärdsplan för barnfamiljer och unga, tillämpning av elev- och studerandevårdslagen inom Hangö stads bildningsväsen samt de enhetsspecifika elevvårdsplanerna.

Enhetspecifik elevvårdsplan

Hangös stads bildningsväsende ansvarar för att varje förskola har en egen elevvårdsplan. Planen inbegriper hur elevvården genomförs, utvärderas och utvecklas. Planen utarbetas i samråd med förskolans personal, eleverna och deras vårdnadshavare. Elevvårdsplanen kan vara gemensam för två eller flera förskolor. Planen bifogas till förskolans verksamhetsplan som godkänns årligen, och skall ses över inom ett år efter det att Hangö stads välfärdsplan för barnfamiljer och unga har setts över. Välfärdsplanen godkänns och ses över vart fjärde år. I den skolspecifika elevvårdsplanen framkommer hur planens innehåll delges berörda parter.

ELEVVÅRD I FÖRSKOLAN

tillämpning av Elev och studerandevårdslagen inom Hangö stads bildningsväsenden 1.8 2014 -

En enhetsspecifik elevvårdsplan (förskolegruppens egen/ Gruppens Namn)

tillägg till Förskolans läroplan 2014

I varje förskola finns en elevvårdsgrupp som består av förskollärare, daghemsföreståndare och speciallärare inom småbarnspedagogik, skolkurator och skolpsykolog.

Elevvården samarbetar med småbarnspedagogiken, med den grundläggande utbildningen samt rådgivningen speciellt vid stadiövergångar. Dessutom har barnen och familjerna tillgång till kurator tjänster i förskolan. Övriga samarbetspartners sammankallas vid behov.

Till förskolans läroplan finns det som bilaga en Krisplan för småbarnspedagogik och förskola, en Handlingsplan mot mobbning för förskola och småbarnspedagogik.

Alla barn i förskolan som erhåller intensifierat stöd eller särskilt stöd erbjuds regelbundna samarbetsmöten med sakkunniga i ärendet. Enskilda diskussioner kring barnet, förs tillsammans med föräldrar samt personal, och förutsätter en öppen dialog.

För barn med specialdiet har stadens kosthåll givit anvisningar, likaså har rådgivningen givit rekommendationer ifråga om sjukdom och medicinering.

Hur expertgruppen sammankallas och samtycke inhämtas samt gruppens enhetliga rutiner för behandling av ett enskilt barns ärende beskrivs i Läroplanen för förskolan.

För en elevvårdsjournal finns det ett formulär som man fyller i vid varje samarbetsmöte, formuläret handhas av förskolans kurator. Våra samarbetspartners framkommer i Förskolans läroplan.

Vårdnadshavarna informeras på föräldramöten om elevvårdsarbetet.

HANGON KAUPUNKI
HANGÖ STAD

Intyg över deltagande i försöket med tvåårig förskoleundervisning

har deltagit i Hangö stads försök med tvåårig förskola

läsåret 20__ - 20__

I förskolan har övats att vara i grupp, att följa regler och att göra färdigt uppgifter. Utöver det har språkliga och matematiska färdigheter övats via lek, musik och fin- och grovmotoriska övningar.

Hangö __. __. 20__

Höstterminen börjar __. __. 20__ kl. _____

Intyget grundar sig på grunderna för läroplanen utfärdade av Utbildningsstyrelsen 8.2.2021